

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ



Перехрестя

Микола КУЧЕР: «Треба створювати умови, коли на селі вигідно працювати і платити податки»

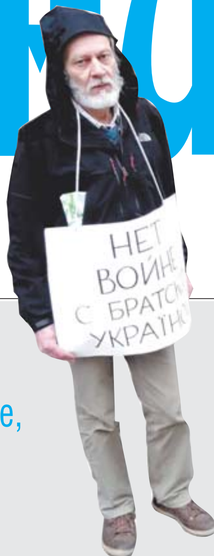
▶ СТОР. 4—5



«Проект століття»

«Єврovал»: плани і реалії

▶ СТОР. 10—11



Резонанс

Російський солдате, кидай рушницю, іди додому!

Головний архітектор іконостаса храму Христа Спасителя, захисник на «Болотному процесі», член оргкомітету «Марш Миру» Сергій Шаров-Делоне.

▶ СТОР. 13

№ 184 (6438) | СЕРЕДА, 28 ВЕРЕСНЯ 2016 РОКУ | WWW.GOLOS.COM.UA



У НОМЕР:

Відчути себе повноправними громадянами вільного світу

Усі внутрішні процедури в Європейському Союзі з приводу запровадження безвізового режиму для наших співвітчизників можуть завершитися до кінця жовтня. Таке сподівання висловив Голова Верховної Ради Андрій Парубій у рамках зустрічі з Головою Представництва ЄС в Україні Хьюгом Мінгареллі.

Очільник парламенту відзначив роль європейських партнерів у послідовному сприянні нашій країні на шляху євроінтеграції. Він висловив подяку за підтримку відповідної доповіді в Комітеті Європейського парламенту з питань цивільних прав юстиції та внутрішніх справ (LIBE). За словами А. Парубія, «Україна стала на шлях реформ через євроінтеграційні прагнення українського народу, тому налаштована в цьому питанні дуже рішуче і сподівається на щільну співпрацю з Європейським Союзом».

▶ СТОР. 2

Погасили заборгованість гірникам

Лише після втручання керівника облВЦА Юрія Гарбуза і тривалих перемовин з керівництвом державного підприємства «Державуглепостач» на рахунки ДП «Лисичанськвугілля» та «Первомайськвугілля» надійшло 10 та 15 мільйонів гривень відповідно за відвантажене вугілля.

Необхідність втручання обласної влади виникла після низки акцій протесту шахтарів держпідприємств, що відбулись у серпні-вересні. Нині гірники вже отримали реальні гроші. Очільник області запевнив, що «питання забезпечення стабільної роботи шахт та вуглевидобувної галузі в регіоні й надалі залишатиметься одним із пріоритетів роботи обласної влади, оскільки від сталої роботи галузі залежить енергетична безпека нашого краю і держави загалом», **інформує наш власкор Павло ВОРОНЦОВ.**

Жити з добром у серці, щоб ніколи не повторилося зло



Більше фото тут — www.golos.com.ua



Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

За історичними даними, лише за два дні — 29—30 вересня 1941 року — було вбито понад 30 тисяч київських євреїв.

ПАРЛАМЕНТСЬКІ СЛУХАННЯ

До 75-х роковин трагедії Бабиного Яру

Учора у Верховній Раді України відбулися парламентські слухання «75-ті роковини трагедії Бабиного Яру: уроки історії та сучасність». Слухання пройшли на найвищому державному рівні. У них узяли участь Президент України Петро Порошенко та Президент Ізраїлю Рувен Рівлін, народні депутати України, члени уряду, представники різних конфесій, дипломатичного корпусу, національних товариств, правозахисники, науковці-дослідники, делегація Кнесету (парламенту) Держави Ізраїль. У кулуарах парламенту за кураторства Інституту національної пам'яті розгорнуто виставку до роковин трагедії Бабиного Яру. Парламентські слухання відкривають серію заходів, присвячених вшануванню пам'яті загиблих у Бабиному Яру.

▶ СТОР. 2



Бабин Яр. Есесівці риються в речах розстріляних євреїв. Німецька фотоплівка. 1941.

Фото з сайту http://www.kby.kiev.ua

ВРОЖАЙ

Зварили перші сто тисяч тонн

На Вінниччині на шести працюючих цукрозаводах уже виробили 110 тисяч тонн солодких кристалів з буряків нового врожаю. «Нинішній урожай цукристих майже повністю переробляють «з коліс», — наголосили в обласній асоціації «Поділляцукор». — Із 800 тисяч тонн викопаних коренів на переробку доставили 750 тисяч. Такий метод дає можливість максимально зберегти вміст цукру, бо корені не в'януть у кагатах, відповідно, забезпечити кращий результат».

До речі, корінці нинішнього року з високим показником цукристості — 17—18 відсотків. Середня врожайність буряків — 490 центнерів з гектара, це майже на сто центнерів більше, ніж торік. За прогнозами фахівців, вінницькі цукровари планують отримати понад 400 тисяч тонн солодких кристалів, торік виробили 320 тисяч тонн, **передає наш власкор Віктор СКРИПНИК.**

ПРОБЛЕМА

Ультиматум залізничників загрожує не владі, а людям

Сумчан попередили про те, що з 10 жовтня вони можуть залишитися без більшості приміських поїздів. Повідомляється про можливе скасування тринадцяти потягів. Жителі приміських сіл шоковані, бо вони їздять ними до Сум на роботу. Таких працівників — тисячі. Автобуси та маршрутки всіх не заберуть, та й проїзд у них коштує вдвічі-втричі дорожче. А ще ж треба їхати тисячам пенсіонерів, котрі у приміських поїздах добираються на дачі. Залізничники пояснюють своє рішення тим, що місцеві органи влади не компенсують їм вартість пільгових пасажироперевезень, **інформує наш власкор Володимир ЧЕРНОВ.**

КОРОТКО

■ У Києві 28 вересня відбудеться підписання Меморандуму про посилення співпраці на ринках електричної енергії, природного газу, теплопостачання, водопостачання та водовідведення між Антимонопольним комітетом та Нацкомісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, **повідомляє прес-служба АМКУ.**

■ «Рівнегаз» до кінця року встановить майже 300 будинкових лічильників у багатоповерхівках, на що в інвестиційній програмі підприємства закладено 10,3 мільйона гривень. Будинковими приладами обліку вже обладнано 92 будівлі Рівного та Здолбунова, **передає наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

З початку року до зведеного бюджету надійшло 475 мільярдів гривень податків *(ДФС)*

Відчути себе повноправними громадянами вільного світу

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Своєю чергою, **Хьюг Мінгареллі** ***(на знімку праворуч)*** дав високу оцінку «амбітній програмі реформ», яку впроваджує українська влада. Співрозмовники констатували ключову роль українського парламенту, зокрема, в ухваленні законодавства в сфері регулювання енергоринку, експортно-імпортних питань, перспектив повноцінного впровадження електронного декларування, реформування сектору державного управління, впровадження дорожньої карти внутрішньої реформи та підвищення інституційної спроможності Верховної Ради.

«Представництво ЄС працює для того, аби допомогти Україні в складних питаннях і поділитися досвідом, який вже набули країни Європи на шляху побудови демократичного суспільства», — наголосив Х. Мінгареллі. «Наша мета не вчити, а ділитися досвідом, оскільки перед нами багато спільних викликів», — продовжив він і дав зрозуміти, що європейська спільнота є надійним партнером для України, яка обрала шлях свободи та демократії.



У рамках переговорів сторони підтвердили взаємну готовність розвивати стратегічні взаємини. Голова Верховної Ради Андрій Парубій привітав Хьюга Мінгареллі з призначенням на посаду Голови Представництва Європейського Союзу в Україні та побажав успіхів у виконанні цієї місії.

* * *

Рішення ключового комітету Європарламенту про надання безвізового режиму демонструє, що Україна гідно склала іспит реформ на шляху євроінтеграції. Таке переконання висловив Голова Верховної Ради Андрій Парубій на своїй сторінці у Facebook. «Вітаю це рішення наших європейських партнерів та дякую їм за послідовну підтримку України», — йдеться у тексті.

Очільник законодавчого органу зазначив: під час останньої зустрічі з Головою Європейського парламенту Мартіном Шульцем, той заявив, що за умови позитивного рішення профільного комітету остаточне голосування про безвіз відбудеться під час чергової сесії Європарламенту на початку жовтня. «Вірю, що вже за тиждень європарламентарії підтримають це важливе і близьке для кожного українця питання», — написав А. Парубій. Він висловив переконання, що після цього кожен із нас відчує себе повноправним вільним громадянином вільного світу.

За повідомленням прес-служби апарату Верховної Ради України.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Жити з добром у серці, щоб ніколи не повторилося зло

ПАРЛАМЕНТСЬКІ СЛУХАННЯ

До 75-х роковин трагедії Бабиного Яру

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Перший заступник Голови Верховної Ради України Ірина Геращенко у вступному слові зазначила, що дуже велика честь приймати в українському парламенті високих гостей, котрі були свідками цієї трагедії.

«Пам'ять про трагедію Бабиного Яру є невід'ємною складовою пам'яті українського народу, — наголосила вона. — Урочище Бабин Яр — це трагедія єврейського народу, а тому розділяємо біль європейського народу. Водночас це місце скорботи і українського народу і є символом національного примирення». Адже у Бабиному Яру загинули представники різних народів, не лише євреїв, а й українців, поляків, ромів, українська поетеса Олена Теліга та її чоловік, багато видатних українців також знайшли смерть у Бабиному Яру. За різними оцінками, повідомила І. Геращенко, у Бабиному Яру загинуло від 70 до 200 тисяч людей, тож завдання нинішніх істориків — встановити ім'я кожного загиблого.

«Мені важко, але я щаслива, що переді мною стільки молодих людей, що я можу їм сказати два-три слова, з якими вони повинні пройти все життя: нехай вам завжди буде щастя і щоб у вас було багато розуму для того, щоб жити і творити для нашої Батьківщини», — такими словами звернулася до учасників слухань **голова Асоціації праведників народів світу і Бабиного Яру міста Києва Софія Ярова**. Під час Німецько-радянської війни вона врятувала від неминучої страти сімох євреїв. А у 16 років була учасницею оборони Києва. Нині їй уже за 90. «Треба жити з добром у серці, з ненавистю до тих, хто робить зло для нашої Батьківщини. Ви повинні все зробити, щоб жити в Україні щасливо, — сказала Софія Григорівна, закликавши молодь зробити все, щоб таке зло, яке було у Бабиному Яру, більше ніколи не повторилося, щоб ніколи не довелося бачити, як дітей живцем кидають до ями.

Керівник Українського інституту національної пам'яті Володимир В'ятрович відзначив, що в парламенті приймаються політичні рішення, які визначають шлях розвитку країни. «Але не знаючи минулого, можна повторити його помилки», — наголосив він, пригадавши новітню історію, Майдан, що завадив спробі повернутися до радянського минулого. В. В'ятрович відзначив ухвалення парламентом закону про декомунізацію, яким засуджено радянський тоталітарний режим, провівши історичні паралелі, які свідчать про те, що Бабин Яр став ілюстрацією взаємовідносин між двома тоталітарними режимами — радянським та нацистським. За історичними даними, лише за два дні — 29-30 вересня 1941 року — було вбито понад 30 тисяч київських євреїв. Але історія Бабиного Яру не обмежується цими двома днями. Упродовж гітлерівської окупації тут вбивали військовополонених та душевнохворих, за національною ознакою, радянських підпільників та українських націоналістів, котрі наважилися зі зброєю в руках боротися проти нацистського режиму. Потім, у повоєнні часи, радянська влада робила все можливе, аби стерти пам'ять про Бабин Яр. Проте громадськість протистояла цьому. На одному з таких мітингів Іван Дзюба закликав до єднання українців та євреїв до знищення тоталітарного режиму. Бабин Яр є водночас символом Голокосту та пам'яттю загиблих представників інших народів.



Хвилина мовчання.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua



Трупи на бульварі Т. Шевченка. Праворуч колишня Промакадемія, будинок № 74 (нині проспект Перемоги, 8) // Німецька фотоплівка. — 1941.

Фото з сайту http://www.kby.kiev.ua.

Голова асоціації єврейських організацій Йосип Зісельс закликав культивувати не лише національну пам'ять, а й шанувати пам'ять інших народів, котрі проживають на території України. Він поінформував, що за ініціативою асоціації у школах країн колишнього СРСР започатковано шкільну програму «Толерантність: уроки Голокосту». Промовець також застеріг, що там, де вбивали, на таких місцях, як Бабин Яр, не можна нічого будувати і проводити розважальні заходи.

Президент Світового конгресу українців Євген Чолій у своєму виступі відзначив, що Україна зараз є жертвою неоголошеної Росією війни, метою якої є знищити українську державу і повернути панування Росії. На жаль, відзначив він, є багато високопосадовців, для яких політичні та економічні інтереси вищі за людські життя. «Напевно, вони забули уроки Бабиного Яру, — сказав Є. Чолій. —

Вшановуючи пам'ять жертв Бабиного Яру, маємо запобігти новим людським трагедіям на Донбасі та в Криму і довести світові, що Україна стримує агресора перед Заходом і захищає європейські цінності.

А тому європейське співтовариство має продовжувати санкції проти Росії, допоки вона не деокупує Крим і не припинить військову агресію».

Перший заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань культури і духовності Ірина Подоляк зазначила, що трагедія Бабиного Яру є стимулом до переосмислення цінностей, у тому числі й підпорядкування людського життя певній ідеології та політичним програмам. На її погляд, шкільні підручники історії мають бути написані на принципах ідеологічної нейтральності.

Голова Комітету Верховної Ради з питань прав людини, національних меншин та міжнаціональних відносин Григорій Немиря нагадав, що міжнародна спільнота, окрім Нюрнберзького процесу після Другої світової війни, створила чимало трибуналів за військові злочини проти людяності — зокрема, під час югославського конфлікту. «І коли нині, Україна стала жертвою агресора Росії, маємо сподіватися, що політичні лідери засвоїли уроки Нюрнбергу і усвідомлюють, що їх відповідальність за нереагування на жорсткі злочини проти миру, незаконні військові дії та безкарність рано чи пізно їх наздожене», — сказав Г. Немиря.

Учасники слухань вшанували хвилиною мовчання пам'ять загиблих, невинноубієнних.

Юліана ШЕВЧУК.

Пам'ять про трагедію Бабиного Яру є невід'ємною складовою пам'яті українського народу

Два населені пункти з однією назвою опинились в одній громаді...

Через помилку філолога і села–двійники доля перших виборів у Шевченківській ОТГ залежатиме від лояльності ЦВК

ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ

9 вересня 2016 року Миколаївська облдержадміністрація звернулася до Центральної виборчої комісії з пропозицією прийняти рішення про призначення перших виборів у Шевченківській об'єднаній територіальній громаді Вітовського району. В екстреному порядку пакет документів довелося доповнити додатковими матеріалами, що стосуються уточнення назви двох адміністративно-територіальних одиниць.

Коментує ситуацію виконавчий директор Миколаївського регіонального відділення Асоціації міст України Тетяна Яблоновська: «Поки що це перший випадок, коли в результаті об'єднання кількох сільрад в об'єднаній територіальній громаді з'явилося два села з однаковою назвою. Зокрема, до складу Шевченківської ОТГ увійшло п'ять сільрад — Шевченківська, Зеленогаївська, Полігонівська, Мирнівська, Котляревська. Загалом 12 населених пунктів, в яких мешкають понад одинадцять тисяч жителів. З'ясувалося, що, крім адміністративно-територіального центру ОТГ — села Шевченкове Шевченківської сільської ради, село з такою само назвою є в Котляревській сільській раді».

Свого часу, зокрема у 2009 році, щоб уникнути сіл-двійників у тоді ще Жовтневому районі (район перейменовано на Вітовський поточного року), це питання намагалась упорядкувати Миколаївська обласна рада п'ятого скликання, прийнявши рішення сесії про перейменування села Шевченкове Котляревської сільради в село Шевченко. Це рішення було спрямовано Голові Верховної Ради Володимиру Литвину, однак депутати Котляревської сільської ради далі не відстежили завершальної процедури уточнення назви адміністративно-територіальної одиниці.

Ще одну прогалину виявили — це «старанність» когось із філологів, який свого часу виправив «Котляревську сільську раду» на «Котлярівську сільську раду». Якщо б її назва походила від села «Котлярівка», філологічна правка була б доречна, але від назви села «Котляреве» сільська рада може бути лише «Котляревська». Рішення з приводу цього виправлення вже приймалося, однак ухвалена зміна зачепила не всі офіційні документи.

Тетяна Яблоновська підсумувала: «Нині регіональні консультанти з питань децентралізації Миколаївського РВ Асоціації міст України продовжують надавати громадам області методологічну і консультативну допомогу в рамках Всеукраїнської акції «Децентралізаційний марафон». Ми здійснили виїзди в 30 із 50 територіальних громад, які було взято під патронат на старті акції. На місцях щодня стикаємося з питаннями різного характеру. Переважно це практичне застосування нормативно-законодавчої бази, Закону «Про добровільне об'єднання територіальних громад». Однак цей випадок у Шевченківській ОТГ стосовно неординарної ситуації через одну, так би мовити, літеру, тепер послужить повчальним прикладом, щоб застерегти інших уникнути «сім кіл пекла». Потрібно вчасно не один раз усе перевірити, за потреби внести виправлення, щоб ЦВК не акцентувала вашу увагу навіть на найменшому огріху в документах і не робила запити в процесі з приводу надання додаткової інформації. Адже кожна громада зацікавлена в якомога швидшому призначенні перших виборів, щоб не пропустити свій шанс і стати учасником бюджетного процесу з 1 січня 2017 року».

Прес-служба Миколаївського РВ Асоціації міст України.

Від Світязя до Азовського моря

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Меморандум про співпрацю між селами Світязь (Шацький район Волинської області) та Урзуф (Мангушський район Донецької області) підписали їх сільські голови Микола Цвид та Іван Попов. Ініціатором налагодження таких партнерських зв'язків між населеними пунктами Волині і Донеччини став народний депутат України від Блоку Петра Порошенка Дмитро Лубінець. На Волині перші меморандум про співпрацю підписали між містами Луцьк та Волноваха, згодом — між Ковелем та Нікольським.

Приморський Урзуф — курортний населений пункт, цей статус закріплений за ним законодавством. Світязь, розташований на березі одноіменного озера, поки що лише його домагається.

У розмові з'ясувалося, що в сіл, які розділяють понад тисяча кілометрів, чимало спільних проблем та планів. Зокрема, сільські голови обговорили проблеми з каналізуванням, збору податків та акцизних зборів та багато інших питань.

На прикладі відпочинкового комплексу «Nester-House» гості побачили ефективну співпрацю із соціально відповідальним бізнесом. Так, сільська громада разом із благодійним фондом Петра Нестерука «ДІЗАР» та ГО «Квітка Полісся» обладнали частину пляжної зони, куди завезли пісок, щоб облаштувати літнє футбольне поле. Окрім того, за спонсорські кошти проведено освітлення, встановлено ліхтарі та смітники.

Делегація з Донеччини разом із господарями святкувала день селища Шацька, який відбувся 21 вересня. Про роботу Шацького району гостям повідав заступник голови районної державної адміністрації Сергій Кужель. Делегація відвідала також Шацький національний природний парк. Його директор Володимир Захарко розповів про роботу парку та особливості озерного краю.



Гості з Донеччини зі своїми волинськими партнерами відвідали Шацький національний природний парк.

— Нині важливо розвивати партнерські відносини саме всередині України, — зауважив помічник народного депутата України Дмитра Лубінця, голова Волинської обласної організації партії «Блок Петра Порошенка «Солідарність» Роман Романюк. — Раніше в нас зазвичай містапобратими були лише за кордоном. Це добре, але не треба забувати й про тих, хто живе поряд. Насправді понад рік співпраці між сходом і заходом показав: у нас більше спільного, ніж відмінного. Багато років нас роз'єднували, фактично вороже налаштовували одне проти одного. Тому тепер нам треба чимало зробити, щоб подолати ці стереотипи. Дуже важливо, щоб люди на власні очі бачили, як живуть та працюють на сході й на заході, адже лише так можна подолати отї бар'єри.

— Ми дуже хочемо, щоб уже наступного літа ваші діти приїхали до нас, на море, щоб вони теж зрозуміли, що Донеччина — це Україна, що ми любимо свою державу і не хочемо війни. Сподіваюся, нам вдасться це зробити, — зазначив голова Мангушської районної ради Володимир Топузов.

Максим СОЛОНЕНКО.
Волинська область.

Фото прес-служби обласної організації партії «Блок Петра Порошенка «Солідарність».

В облраді змінився керівник

САМОВРЯДУВАННЯ

У Житомирської обласної ради новий керівник: ним став представник Блоку Петра Порошенка Володимир Ширма, який до цього займав посаду першого заступника голови.

Про те, що сесія буде нервова, стало зрозуміло ще задовго до підписання розпорядження про скликання засідання. Тодішнього голову облради Анжеліку Лабунську («Батьківщина») опоненти звинувачували в небажанні допустити проведення позачергової сесії, мовляв, знає, що буде порушено питання про її відставку. Привернуло увагу й офіційне повідомлення такого змісту: зважаючи на поширення інформації щодо можливих провокацій під час проведення сесії обласної ради, правоохоронні органи області спільно з працівниками виконавчого апарату обласної ради забезпечуватимуть порядок та пропускний режим депутатів і запрошених на сесію у приміщення сесійної зали. Утім, активісти у військовій формі до зали все одно потрапили, біля трибуни навіть виникла штовханина.

Під час розгляду порядку денного депутат Євгеній Жабокрицький («Самопоміч») озвучив пропозицію розглянути питання відставки голови обласної ради. Після цього А. Лабунська зачитала свою заяву про складання повноважень і додала, що спрощує завдання і пропонує відкрито голосувати за її заяву. Вона сказала, що розпочата проти неї та її політичної сили кампанія призвела фактично до блокування роботи обласної ради, тому вона звертається до депутатів про складання повноважень голови.

Обранці наполягали на таємному голосуванні. Але, зрештою, перемогла точка зору Лабунської. Більшістю голосів депутати взяли до відома факт дострокового припинення повноважень головою обласної ради Анжелікою Лабунською у зв'язку з поданою нею заявою. Вона побажала своїм наступникам плідної роботи і закликала пам'ятати, що потрібно думати про жителів області і не триматися за свої крісла. Пообіцяла, що судового позову від неї не буде.

Сесія обрала також нових першого заступника і заступника голови облради.

Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.
Житомирська область.

У НОМЕР

Економічне зростання — запорука добробуту громадян

Законодавчі вимоги Радикальної партії у процесі розгляду проекту Держбюджету:

— радикальне (вдвічі порівняно з 2016 роком) збільшення у 2017 році мінімальної заробітної плати і пенсій;

— законопроект №4998 щодо захисту конституційних прав та забезпечення мінімальних життєвих потреб пенсіонерів та інвалідів;

— законопроект №4329 щодо проведення безплатного щорічного медичного обстеження і диспансеризації громадян похилого віку в Україні;

— законопроект №4491 щодо забезпечення безплатними лікарськими засобами громадян похилого віку;

— законопроект №4727 щодо мораторію на купівлю-продаж або відчуження земель сільськогосподарського призначення;

— збереження спецрежиму оподаткування для сільгоспвиробників;

— проект постанови №3747 про проведення перерахунку ціни на газ для населення;

— законопроект №2142а про забезпечення масштабної експортної експансії українських виробників шляхом страхування, гарантування та здешевлення кредитування експорту (експортно-кредитне агентство);

— законопроекти №2554а-д та 2555а-д щодо розвитку вітчизняного виробництва шляхом стимулювання залучення інвестицій у реальний сектор економіки через індустріальні парки;

— законопроект №3872 щодо зупинення індексації нормативної грошової оцінки землі з метою збереження виробничого потенціалу вітчизняних підприємств («замороження» земельного податку на два роки);

— законопроекти №2617 та №2618 щодо особливостей оподаткування операцій із ввезення на митну територію України та постачання на митній території України деревообробного обладнання для відродження промислового виробництва;

— законопроект №3873 щодо зменшення дефіциту брухту чорних металів на внутрішньому ринку з метою першочергового забезпечення потреб оборонної промисловості та відбудови об'єктів інфраструктури;

— законопроект №4741 щодо сприяння детінізації валютообмінних операцій та №4866 щодо лібералізації валютних операцій для сприяння інвестиціям та експорту;

— законопроект №5065 щодо заборони приватизації та збереження в державній власності ПАТ «Турбоатом» та №5113 про фінансове оздоровлення державного підприємства «Виробниче об'єднання Південний машинобудівний завод імені О.М. Макарова»;

— законопроект №5067 щодо запровадження європейських стандартів захисту прав власності та економічних інтересів громадян та інвесторів і №4695 про захист законних прав власників земельних часток (паїв);

— законопроект №4549 щодо механізму закупівлі енергосервісу з використанням системи ProZorro для проведення масштабної енергомодернізації;

— законопроект №4966 про відкритий Перелік об'єктів права комунальної власності;

— відновлення державного фінансування системи профтехосвіти;

— передбачити видатки державного бюджету на виконання судових рішень за позовами чорнобильців

Олег ЛЯШКО, лідер Радикальної партії.

ПОВІДОМЛЕННЯ

У зв'язку з втратою вважати недійсним посвідчення помічника-консультанта: народного депутата України Семенухи Р.С:

Бровченка Богдана Юрійовича (номер посвідчення 154/17).

Управління кадрів.

Микола КУЧЕР: «Треба створювати умови, коли на селі

ПЕРЕХРЕСТЯ

Депутатська діяльність — нюансів більше, ніж на виробництві

— У Верховній Раді ви працюєте у Комітеті з питань аграрної політики та земельних відносин. Яким вітром вас туди занесло? Чула, що ви не «людина асфальту», ваше дитинство минуло у селі. З другого боку, у парламенті є чимало комітетів, скажімо так, більш перспективних, ніж аграрний. Ви розмірковували, який обрати, чи це був поклик душі?

— А куди мені ще було йти? Я це вмію, тому і пішов в аграрний комітет. Я все життя у сільському господарстві. Після закінчення інституту більше в жодній іншій сфері не працював. Так що вважав, що потрібно іти в аграрний комітет. Бачачи, що відбувається сьогодні в державі і в аграрній сфері, передусім не в АПК, а на селі, я розумів, що треба іти в цей комітет.

У принципі, можна йти і в інший, але тоді ти повинен розуміти тему, знати її до тонкощів. Чомусь усі вважають, що лише якісь загальні речі важливі для політика. Але ні. У певних галузях він має знати усе до тонкощів, тому що в них і формується підхід і правильна політика, яка проводитиметься. Якщо ти не знаєш усіх деталей села, сільських територій, сільських громад, не знаєш тонкощів сільгоспвиробництва, тобі буде важко. Ти ніколи не зможеш генерувати закони, потрібні для людей саме сьогодні.

— Досконале володіння теми може якнайкраще вирішити ті чи інші питання?..

— Село — це складний механізм, у якому переплітаються не тільки економічні та фінансові речі. Переплітаються й суто психологічні та соціальні моменти. Є багато речей, про які не можна забувати, коли ти працюєш на селі і для села.

— Як сприймає родина вашу депутатську діяльність?

— Нормально. В принципі, щоб сказати, що я рвався в депутати, — ні. Це скоріше рішення не моє і не родини, це рішення тих людей, з якими я працював, які вважали, що я — той, кому потрібно туди іти. Тому я пішов, але робота специфічна, робота зовсім не така, як на виробництві. І категорія людей, з якими постійно доводиться мати справу, зовсім інша, ніж на виробництві. Я не казатиму, чи кращі, чи гірші, але це зовсім інші люди.

— Питання в нерозумінні багатьма народними обранцями проблем села?

— Я не за це говорю. Кардинально інше, тому що коли ти працюєш у колективі на виробництві, це зазвичай колектив, який уже склався. Люди один одного знають, один з одним працюють, знають, хто чого вартий, на кого можна покластися. В цьому суть роботи, де від того, як ти сплануєш, як врахуєш усі тонкощі, нюанси, залежить результат, те, що буде на виході. Як кажуть, що посієш, те й пожнеш. У Верховній Раді дещо по-іншому. Люди різні, колектив працює разом недовгий період. І тому іноді досить непросто. Крім того, дуже багато нюансів, які на виробництві просто не проходять. Тут часто можуть застосовувати нечесні «ігри», де одне видають за інше. Тому є певні складнощі.



Микола Кучер.

Хочу сказати, що коли ми працювали над змінами Податкового кодексу відповідно до бюджету в грудні минулого року, всі працювали як один механізм. Були і представники БПП, і «Самопомочі», і «Народного Фронту». За той тиждень, коли була необхідність швидкого ухвалення, ми краще один одного пізнали, ніж за весь період роботи в залі. Адже такий виклик загострює розум і взаємовідносини між людьми. Мені приємно було працювати з багатьма моїми колегами з фракції «Самопомочі» та інших. Тобто то була злагоджена робота, яка хоча б частково дала можливість компенсувати ті неправильні речі, які були в Податковому кодексі, трошки мінімізувати той удар по селу, який закладав цей Податковий кодекс.

Крім того, вже сьогодні сільські бюджети відчувають на собі позитивні зміни завдяки нашій тодішній роботі, де я та інші депутати-мажоритарники наполягли на збереженні фіксованого податку. Тож уже цьогоріч села мають додаткові кошти на розвиток шкіл, дитячих садків, лікарень.

Глибинка — не така вже й глибинка

— Ви, працюючи в аграрному комітеті, їздите по селах, знайомитеся з ситуацією на місцях. Не секрет, що люди у глибинці живуть інакше, проблеми у них часто не такі, як у містян. У пересічних мешканців сіл і доходи менші. У населених пунктах іноді ні зв'язку, ні доріг. Візьмемо Верховну Раду в центрі Києва і сільську місцевість. Де ви бачите точки дотику? Чи є, скажімо, справи аграрного комітету у селі і діло до села?

— У принципі те, що ви називаєте глибинкою, не така вже й глибинка. Тому якщо говорити про всі ці політичні пристрасті, які киплять у Верховній Раді, то там, у тих районах, у яких усі ми, мажоритарники, працюємо, киплять не менші політичні пристрасті. Парламент та глибинка схожі в тому, що і тут, і там багато популізму. Кожен комусь хоче сподобатися. Не знаю звідки це, але воно загострилось буквально за останні роки. Цей популізм деколи забиває ті нормальні речі, які потрібно робити. Звичайно, в Києві люди живуть багатше, у глибинці — бідніше. Але саме Верховна Рада повинна формувати і створювати закони, які б дали можливість розвиватися всім однаково: і глибинці, і місту.

Звісно, непокоїть, що в нас був і залишається великий розрив у соціальному плані між містом і селом. Село потребує серйозної роботи всіх, щоб соціальні умови там стали набагато кращими. Вважаю, які б проблеми не мали наші міста, для села сьогодні потрібно робити все, щоб воно розвивалося, інакше згодом села зникнуть з мапи нашої держави. Я говорю не тільки за бюджетні кошти, а й за те, щоб створити умови на селі, коли вигідно працювати, вигідно платити податки. За рахунок цих податків розвиватися. Звісно, потрібно вкладати кошти в соціальні речі, але більший ефект дала б можливість розвивати будь-яке виробництво, створене на селі. Щоб за рахунок цих виробництв люди отримували зарплату, а бюджет — податки. І кошти місцевих бюджетів ішли на соціальний розвиток сіл. Тому мені подобається політика децентралізації, яка сьогодні проводиться. Політика того, щоб сільські громади максимально формували свої бюджети. Але треба зробити все, щоб бюджети були більшими. Для цього необхідно організовувати робочі місця, створювати такі умови, щоб не було чорних зарплат, яких сьогодні дуже багато. Тоді акумульовані кошти можна спрямовувати на соціальні речі. І тут має бути не демагогія, а тяжка робота.

Усі великі народжуються в селі

— У мене складається враження, що нашій державі розумні освічені люди, які могли б відрізнити популізм і маніпуляції від правди, не потрібні. І, мабуть, щоб на селі було виробництво, передусім треба дбати про сільську освіту, щоб діти мали можливість реалізувати себе, побачити інший світ. Я зустрічала випускників, які не можуть 40 помножити на 3 без калькулятора. Але це не заважає їм вести господарство, возити свиней на продаж до Києва.

— Ви розумієте, сільська освіта справді потрібна... Важливі й освіта, й культура, й медицина. Треба створювати умови, щоб розвивалися усі складові добробуту населення. Тому що можна додати кошти на сільську освіту, але це освіту не покращить. А якщо зробити так, щоб люди більше заробляли на селі і мали можливість самим вкладати в освіту своєї дитини — це, певне, був би найкращий варіант. Держава зі свого боку, але те, про що ми говоримо — зайнятість населення, зарплати, високі соціальні стандарти, — дало б ще один поштовх для розвитку...

Є такий вислів «Усі великі народжуються в селі, а помирають у місті». Зверніть увагу, у нас основна маса серйозних діячів, бізнесменів — вихідці з села. І вони такими стали не тому, що їм допомогла держава, а тому, що у них було бажання.

— А з другого боку, напевно, дуже багато талантів, які так і не проросли через те, що не було в селі гарної школи, не зустріли вчасно розумного наставника, батьки не мали змоги дати належну освіту, оплатити подальше навчання...

— Про це й кажу, що потрібно підтримувати. Але підтримка, окрім державних програм, це створення максимально сприятливих умов для села, для того, щоб була зайнятість. От елементарні речі: одним розчерком пера, одним бажанням деяких міністрів попіаритися скасували спецрежим оподаткування ПДВ у агросекторі. Що таке скасування спецрежиму? Це гарантовано скорочення робочих місць. Відповідно — зниження зарплат, зменшення податків. Тобто ніхто не подумав, як це, що це?! Село треба знати, село треба розуміти. А дехто не розуміє. І ухвалює такі спонтанні рішення.

Скажімо, розгорнулася дискусія навколо фінансування професійно-технічної освіти. Проблему, яка коштує не таких уже й великих грошей, створюємо самі. А в інших місцях ми ці гроші втрачаємо. Нема розуміння того, що потрібно рухатися. І потрібно до кожної проблеми підходити з розумом і знанням справи. Скажімо, на компенсацію пільгового проїзду окремим категоріям громадян проголосували 1,9 млрд. грн. За рахунок коштів, передбачених у держбюджеті-2016 на субвенції місцевим бюджетам. Навіщо породжувати проблему? Так не можна! Ми створюємо якісь ситуації, заздалегідь бачачи, що вони недобрі. І цей наш підхід, коли в останній тиждень перед Новим роком нам приносять Податковий кодекс і бюджет і кажуть, що вони такі проривні і класні. І потім ми на ходу починаємо згадувати, змінювати, забирати. Пишуть Податковий кодекс — чому не дослухалися тих, хто займається виробництвом і знає цю тему? Чому не послухали керівників сільських громад?..

Ми сьогодні маємо порівняно з тим, що було в Україні на початку 1990-х років, невелике молочне тваринництво, досить невелике свинарство і, щоправда, добре розвинене птахівництво. Але знову торік, коли готували бюджет-2016, чому ніхто не подумав, що потрібні якісь компенсаторні речі для цих галузей. Бо вони працюють на внутрішній ринок. А на ньому що відбувається? У людей немає грошей. Тим паче на таку продукцію як, скажімо, яловичина. Тут треба виробництву допомогти протриматися. Бо коли у громадян й з'являться кошти, яловичина одразу не зросте. Якщо свиню треба годувати півроку, то гарного бичка — не один рік. Потрібно купити корову, отримати теля, його виростити...

Блок Петра Порошенка не тисне!

— Ви представляє БПП, тобто ви — член команди. Як команда, рішення цієї команди тиснуть на вас? Чи ви вільні в ухваленні своїх рішень? У сесійній залі, приміром, під час голосування за відставку уряду? Якщо у народного депутата Миколи Кучера альтернативна думка з того чи іншого питання, яка не збігається з позицією аграрного комітету або фракції БПП, він на пленарному засіданні у сесійній залі проголосує по-своєму?

— Я вільний в ухваленні рішень. Повністю вільний. Тому що хоч і член БПП, але я народний депутат, мене обрали люди. Але при тому, що я вільний у своїх рішеннях, розумію, що якщо речі не суперечать моїм переконанням, то, звичайно, я голосую «так, як потрібно». Тому що ми говоримо за якусь мету, довгу програму. Але я голосую так, як вважаю за потрібне. Передусім є мої особисті переконання, а потім уже інші... Хоча я розумію, якщо ми зібралися у команду, повинні грати спільно, обстоюючи національні інтереси.

— Тож кажете, голосуватиму «так, як треба», якщо це не суперечить переконанням. А хто визначає, як треба?

— Хто б там що не казав (ходжу на засідання нашої фракції БПП і ніколи не брехав), ніколи ніхто на нас з приводу якихось глобальних питань не тиснув. Ми обговорювали, хтось намагався переконати, але тиску не було. Коли потрапив до Верховної Ради, теж вважав, що там на усіх тиснуть по різних фракціях. Але це не так. Тим паче, що у нас у фракції є такі люди, якби це було не демократично, вони б уже давно написали, розказали і попіарилися.

— Тобто кожен депутат сам визначає ступінь своєї свободи. І сам собі дозволяє вдаватися до тих чи інших дій, голосувань?

— Звичайно.

— Пільгове кредитування агросектору, компенсація відсоткової ставки... Такі механізми взагалі потрібні? Чи це лише створює годівнички для окремих зацікавлених осіб?

— Ситуація в селі залежить від того, що відбувається в державі. Тобто якщо для промисловості немає дешевих кредитів, то й для села немає дешевих кредитів. Триста мільйонів бюджетних гривень на компенсацію відсоткових ставок — це для України майже нічого... Навіщо один одного дурити. Звичайно, потрібен цілий комплекс заходів, можливо, і компенсувати відсоткові ставки варто... Але все залежить від загальної ситуації. Кожного, хто вкладає свої кошти, цікавить мінімізація ризиків у країні. Що скоріше буде відчутно, що ми розвиваємося, то швидше в країну підуть кошти.

Грошей у світі дуже багато. І можна їх залучити. Але потрібно довести, що ми маємо правильний ринок, що в нас усе організовано, що все працює чесно та відкрито, без корупції. Тільки після цього можна про це говорити.

Кого кредитують західні компанії? Ті підприємства, які довели, що вони ефективні, що в них усе відпрацьовано попри непросту економічну ситуацію в країні та збройне протистояння на сході держави. А якщо мінімізувати наявні ризики, кошти підуть. Тому що Україна — прекрасна держава, тут є все, є сільське господарство, є землі, на яких можна все вирощувати. У нас є усі сприятливі умови для агровиробництва.

Є проривні речі, за які треба говорити. Але найголовніше — це відсутність корупції...

— Потрібні стабільні правила гри...

— Звісно. А не так, як у нас — 25 грудня щороку ми чекаємо чергових змін...

— І справедлива судова система потрібна...

— Звичайно. Громадянам потрібно, щоб не тільки корупція була приборкана... А й щоб була справедлива судова система. Бо якщо ти ідеш в суди і розумієш, що це надовго і в результаті отримаєш не справедливе рішення, а те, що комусь вигідно, то зневірюєшся у судовій системі. Я вам хочу сказати, що господарники намагаються так вести свою діяльність, щоб, не дай Боже, не потрапити в суд.

Люди не хочуть ходити по інстанціях і платити хабарі. Елементарне питання: реєстрація права власності... Торік ухвалили відповідний закон, і нотаріуси (їх в Україні сім тисяч) можуть здійснювати держреєстрацію речових прав. Я вважаю, що це чудово. Це конкуренція. Це та сфера, де існували хабарі...

— До 1 березня нинішнього року уряд мав розробити і внести на розгляд Верховної Ради законопроект про обіг земель сільськогосподарського призначення. Ні про громадське обговорення такого документа, ні про подання його до парламенту чомусь не чути...

— На мою думку, сьогодні питання продажу землі не на часі. Суть у чому: сільгоспугіддя переважно належать громадянам. І люди покладають надію, що за отриману на пай ділянку візьмуть дуже багато коштів. Але земля не коштуватиме сьогодні дорого. Для цього поки що не створено жодних умов. Тому найбільшою проблемою буде розчарування, коли вони це зрозуміють і почнуть продавати землю за безцінь. Ринок землі сьогодні не на часі.

У Молдові 600 доларів — гектар землі. У агресора, в Росії теж вартість гектара 600 доларів. Нехай і у нас

вигідно працювати і платити податки»

земля буде 1000 доларів чи й трохи дорожче... Я вважаю, що сьогодні не потрібно поспішати з продажем. У нас є безліч державної землі, її треба приватизувати — розпаювати між тими людьми, котрі живуть і працюють на території державних підприємств, яким належить земля. Треба з цього починати. За нинішньої ситуації у державі, якщо піднімемо ще купу спірних питань, матимемо додаткове соціальне напруження — це неправильно.

Думаю, купівлю-продаж земель для ведення товарного сільгоспвиробництва потрібно спинити на рік-два. Це питання, в якому ми не повинні поспішати. Так, треба готуватися до цього і вивчати це питання. Я проти того, щоб сьогодні йти на обіг земель сільгосппризначення.

— Є така думка, щоб зробити право оренди товаром. Тобто продавати не землю, а право оренди...

— Та воно фактично так і є зараз. У нас сьогодні є оренда — і це нормально... Весь світ на цьому працює. Коли я вперше потрапив до Америки в 1991 році, то в штаті Айова, де був на стажуванні, фермер мав у власності в середньому 300—400 га, ще 100—200 га в оренді. Декілька років тому в Айові був у фермера, у якого 12 тис. га землі. Питаю: «А скільки твоєї землі?». «Триста гектарів, а все решта орендую», — відповідає. «У кого орендуєш?» — уточнюю. «У вдів. Чоловіки померли, а жінки віддають землю в оренду», — каже фермер. І нормально все працює. Тому не треба поспішати з цієї справою. Це потрібно робити в країні, де все стабільно і яка рухається вгору. А якщо сьогодні наша країна стоїть на місці... Тут поспішати не потрібно.

— Коли проводилася аграрна реформа, ставилися завдання знайти ефективного власника землі та залучити кредитні кошти в агросектор. Ні перше, ні друге завдання не виконано...

— Не можна казати, що кошти в аграрний сектор не залучилися. Кошти залучились. І те сільське господарство, яке було 2000-го чи 1999-го, коли почалася реформа, і те, яке є сьогодні, — дві великі різниці. Й не тільки за обсягами виробництва. Сьогодні агросектор дає 17—18 млрд. доларів експорту (у 2015-му — 14 млрд. дол.). Це платіжний баланс держави, валюта для держави, це серйозний аграрний сектор. Подивіться, як піднявся матеріально-технічний рівень підприємств, скільки побудовано елеваторів, скільки закуплено комбайнів. Це велика різниця між тим, що було, і тим, що є сьогодні. Ми маємо розвинутий аграрний сектор. Але за цей час дуже мало коштів вкладено в соціальну інфраструктуру села. І це проблема.

Підприємства розвивалися, а що вкладали в соціальну інфраструктуру? Дуже мало. А село — це не тільки агровиробництво, село — це клуб, школа, садочок. Потрібно, щоб у садочку, в школі було тепло. Щоб був там спортзал, ремонт у приміщеннях. Щоб дитина могла там розвиватися, відвідувати гуртки. Врешті-решт, села повинні мати нормальні дороги, якими мають їздити шкільні автобуси. І тут зроблено дуже мало. Тому сьогодні політика на селі — це насамперед політика розвитку соціальної сфери. Якщо ви сьогодні проведете опитування про проблеми на селі чи на Львівщині, чи на Харківщині, чи Сумщині, то на першому місці буде дорога. А що зроблено у нас для сільських доріг? На жаль, дуже мало.

Я колись і у вашій газеті сказав, що колгоспна система — неефективна... Я сам вийшов з колгоспу, я працював у прекрасному колгоспі, я знав, що таке колгосп. Ми збирали високі врожаї, ми раділи, багато будували в соціальному плані. Раніше, за того самого колгоспу, як було? Ті кошти, які господарство заробляло, вкладали в розвиток села. Не тільки йшла зарплата людям. Підприємства заробляли нормальні кошти, будували школи, садочки, спортзали, музичні школи, дороги. Все робили. Створювали соціальні умови. Але в кінці 1990-х років уже був глухий кут. І лишати ті колгоспи було неправильно. Потрібно було дати якийсь поштовх аграрному сектору.

І те, що ми говоримо про паювання землі, майна, створення нових підприємств, зокрема, і спеціальний режим оподаткування — тоді все це спрацювало. Тому і нині треба думати і шукати такі механізми, щоб усе це працювало.

Розмова про яхти, не заглядаючи до декларації

— Кілька приватних запитань. Ви є землевласником? Скільки маєте соток, гектарів? Де розташована ваша земля? Як ви її використовуєте? Самі обробляєте чи хтось допомагає?

— У мене немає паю, є тільки земля під будинком. І все.

— А де ваш будинок?

— У Віті-Поштовій, за двадцять кілометрів від Києва.

— Нині багато розмов про запровадження електронного декларування майна. Можемо ми, не заглядаючи до вашої декларації, поговорити про ваші яхти, машини, квартири, вілли? Про бізнес народного депутата Кучера, адже до обрання до Верховної Ради ви були успішним керівником — очолювали департамент виробництва продукції рослинництва і тваринництва «Миронівського хлібопродукту». І якщо вірити публікаціям у ЗМІ, володіли 10 відсотками акцій потужного структурного підрозділу «Миронівського хлібопродукту» — «Зернопродукт МХП».

— У принципі електронне декларування — це не проблема. Тому що ми всі заповнювали свої декларації, декларацію кожного видно. Я цього не боюсь. Я не був державним службовцем. Я працював усі ці роки в сільськогосподарському виробництві, в бізнесі, мені це не страшно. Для мене проблем немає. Але, знаєте, у нас елементарні речі політизують... Тому я абсолютно спокійно ставлюсь до електронного декларування. А хто його боїться — нехай вибачає! Треба, щоб усе було по-чесному. Всі повинні чесно платити податки, нічого не приховуючи. Тож я тут нічого поганого не бачу. Навколо цієї теми створили якісь надумані проблеми. Просто у декого, здається, дуже багато вільного часу, щоб створювати такі проблеми. У мене вільного часу немає.

— А от ваш бізнес, ви мали 10 відсотків акцій «Зернопродукту МХП». Як ви вирішили це питання?

— Уже не маю... Подивіться у реєстр...

— Продали? Чи родина бізнесом займається?

— Ні. Не родина — продав. Немає сенсу. Можливо, і є у нас люди, яким потрібно боятися декларування доходів. Мені боятись нічого. Так, у мене були акції підприємств... Я почав у 2004 році. Це результат десятирічної роботи.

— У 2004 році ви прийшли в МХП зі своїм господарством?



— Ні, сам по собі. Взагалі нічого не було. Я зареєстрував підприємство. Мені дали старевньку «Октавію», яка мала погану славу... Кілька людей на ній розбилися, а двоє загинули. Саме на ній я вперше в житті потрапив в аварію. Перший рік взагалі без бухгалтера, а з аудитором. І потихеньку, з одного працівника починалося. А коли йшов, було чотири тисячі працівників, ферми, вирощування зернових — найбільше на Вінниччині підприємство, 120 тисяч гектарів. Великої рогатої худоби майже 10 тисяч голів.

— Ви пішли з бізнесу у Верховну Раду. Що вас змусило залишити доволі успішну справу? Чи пам'ятаєте той момент, коли вирішили балотуватися? З чого починали? Які завдання бачите перед собою?

— Чесно, я особисто не хотів. Але мої колеги, друзі казали: «А кому тоді йти, як не тобі». Я дуже опирався, але пішов. Розумів, що справді треба робити, змінювати умови на селі. Пішов — і програв у 2012 році. Проти мене йшли три дуже серйозних «дядьки», зокрема, Петро Порошенко, який їздив на всі збори іншого кандидата Заболотного, виступав і казав: «Не вибирайте Кучера».

— Там ви, певне, і познайомилися з Президентом?

— Я познайомився з Петром Олексійовичем у 1995 році. Коли його літак лише з третьої спроби сів у Вінниці. Видно, пілоти погані були *(сміється)*.

А в 2014 році, коли балотувався, думав: «Я тут народився, чого ж мене не виберуть?!» *(сміється)*. Я йшов без того азарту, який був 2012-го. Але вже розумів, що не маю ні перед ким схилятися, нічого випрошувати, а просто сказати: «Я можу...». І пройшов.

У перші місяці після обрання я не був шокований, але це було не те, чого я чекав.

— Перші місяці у Верховній Раді?

— Так, у Раді. Тому що прості істини ставали якимись заговореними, забутими — і не можна було елементарні речі вирішити... Тепер уже розумію принципи, механізми, які працюють, і став трішки досвідченішим у цьому.

— Ваші плани на майбутнє? Якою бачите свою подальшу політичну кар'єру?

— Як пішов у депутати, побув один раз — і що, тікати? Вважаю, що потрібно займатися селом. Тим, що я знаю, що розумію. Звісно, паралельно багато інших питань порушується... Як казав один великий, якого сьогодні не люблять: «Жити в суспільстві і бути вільним від суспільства не можна». Якщо ми говоримо про оподаткування на селі, то в загальному контексті всього оподаткування. Якщо говорити про розвиток сільських територій, то не потрібно його відривати від розвитку наших міст. Тому що, хоч не хоч, а якщо захворів, то їздиш з села до міста. Це дуже складний механізм. Але і захисником, і лобістом (у хорошому розумінні) села потрібно бути. Не залежно, це село на Вінниччині чи на Сумщині.

— А у Віті-Поштовій у вас город чи сад?

— Є великий сад, 70 дерев, є і город.

— Ви зводили з нуля свою садибу? Чи готову придбали?

— Дружина будувала. Коли мені було зводити, я сільське господарство піднімав...

— Давно там живете?

— Років з п'ять... До Києва переїхав 1999 року — у грудні прийшов на роботу в Державну акціонерну компанію «Хліб України». Був директором агропромислового департаменту і, мабуть, тоді одним із перших, хто в Україні збирав землі до купи. Понад 100 тисяч гектарів обробляли підприємства «Хліба України». Ми, скажімо, були одними з перших латифундистів... Чотири роки пропрацював, доки 2003-го тодішній прем'єр Янукович не вирішив, що там донецьким парубкам-шахтарям буде цікавіше і потрібніше, ніж мені.

Але перед цим я зробив реструктуризацію, санацію «Хліба України». Боргові зобов'язання, які були на той час 2 млрд. грн., зменшили до 300 мільйонів. А потім зрозумів, що з донецькими шакалами, які прийшли, немає сенсу залишатися у структурах, які мають відношення до держави. Бо там хлопці на державу плювати хотіли. Зрозумів, що треба іти і займатись тим, що максимально не пов'язане з державою. І я пішов звідти, слава Богу. В бізнесі ти вільний. Займаєшся тим, чим хочеш, що умієш.

— Тобто самому треба ставати шакалом?

— Ні, навпаки — потрібно працювати. А з державою, де були такі, як Янукович, поменше мати справ. Я, наприклад, директорам заборонив брати дотації. Оскільки за ті невеликі кошти лише вимагатимуть хабарі... То були справжні шакали... Янукович як став Президентом, став вчиняти геть по-шакалячи. І я дивився, як потихеньку наші державні службовці, і не тільки, здаються.

— Аналогії з нинішніми реаліями не проводитимемо...

— Дивіться, хто б там що не розказував, мовляв, усе сьогодні у нас погано... Але потихеньку Антикорупційне бюро з'явилося, Антикорупційний прокурор начебто працює. Нова поліція на вулицях. І це все прекрасно, хоча, виявляється, тільки ззовні, фасад поміняли. Подивіться, що там усередині робиться, маю на увазі, де кримінальний розшук, де слідчі тощо — там усе недобре. Зрушення є, але темп кроків, зроблених за останній рік, нікого не влаштовує. Передусім людей не влаштовує. Бо краще не стало жити. Багатьом, навпаки, гірше. Розповідаємо: реформи, реформи, а насправді забалакуємо. Реформи не так проводяться. Реформи робляться дуже швидко, системно. Інакше нічого не буде.

А коли міністр, маючи двадцять, тридцять, сорок напрямів роботи, у щось одне вчепився і заявляє, що він великий реформатор, то таких людей треба просто позбуватися. І знайти тих, які справді вміють реформувати. Але має бути єдина група, команда, яка все це робить.

Має бути не співіснування Верховної Ради і Кабінету Міністрів, а спільна робота. Бо ні в тих, ні в тих нічого не вийде самостійно. А страждатимуть люди.

— Тобто разом брати і перти воза....

— Звичайно, якщо вдасться. Бо поки що прогресу не бачу. Так, я виступав проти минулих урядовців, але готовий був працювати і з ними, і з нинішнім складом уряду. Не розумію, чому їм не потрібні мої знання, мої підходи. Зв'язок з тими, хто на виробництві працює і може багато корисних ідей підказати. Натомість вони десь там літають за кордоном...

Треба бути чесним, інакше тобі потім ніхто не віритиме

— Що ви думаєте з приводу української сільгосптехніки. Був чи, може, залишається проект з умовною назвою «Створімо вітчизняний комбайн!». Хтось каже, що то викачування грошей зацікавленими особами. Хтось переконує, мовляв, це взагалі витівки конкурентів нашої держави розповідати, що українська техніка не відповідає сучасним вимогам? Якщо поглянути ширше, відійти від АПК, у яких напрямах ви бачите прориви вітчизняної економіки?

— Є речі, де ми безнадійно відстали. І не треба нікуди бігти, а варто шукати можливості для спільного виробництва. А є речі, які для нас прориви. Приміром, авіаційна промисловість, яка є моїм хобі, тому і сам трішки літаю. Ми в цьому напрямі передовики. Ми маємо унікальне підприємство з унікальними розробками — Конструкторське бюро Антонова. Чому нічого не робиться, щоб їм допомогти?!

Ми сьогодні говоримо за реформування усієї галузі. Є аеродром «Чайка», де колись літали хлопчики, дівчатка, ставали пілотами, йшли у військові училища. А сьогодні літають дядьки з грошима, а діти вже такої можливості не мають. І ніхто не хоче навіть повернути голову в той бік, щоб щось зробити та змінити. І так у кожній галузі. А вони розказують, що реформатори.

— Які правила треба перенести з бізнесу, скажімо, до Верховної Ради? Чого вас навчив бізнес?

— У бізнесі правило просте: ти повинен бути чесним, інакше тобі потім ніхто не віритиме. По-друге, повинен бути фахівцем у своїй справі на усі 100%. По-третє, треба вникати в деталі. Залишатися відкритим і щирим. А ще мати групу людей, колектив, який завжди з тобою і завжди може фахово виконати роботу... Якщо у тебе цієї групи немає, то сам ти нічого не зробиш. І між цими людьми повинні бути нормальні робочі стосунки, а це передусім залежить від керівника. Над створенням команди потрібно працювати, бо все роблять люди.

— За свою безпеку якось турбуєтесь? Маєте охорону?

— Ні. Охорони не маю. Колись була.

— Коли була?

— У мене кілька разів у житті було, що я з охороною ходив. Про всяк випадок...



Спілкувалася Галина КВІТКА.

Темп кроків, зроблених за останній рік, нікого не влаштовує. Бо краще не стало жити. Багатьом, навпаки, гірше

На саміті 20—21 жовтня лідери ЄС обговорять відносини з РФ та збереження економічних санкцій, *повідомляє Reuters*. Обмеження, найімовірніше, залишаться, незважаючи на юридичні та політичні складнощі. Деякі країни Євросоюзу виступають у ролі скептиків у цьому питанні, що пояснюється їх зацікавленістю у Росії як в основному постачальнику газу до ЄС. Серед них — Італія, Греція, Кіпр, Словаччина та Угорщина. «Буде дедалі складніше продовжувати санкції. Але зробити це можна, якщо переконати головних скептиків, що є й інші елементи політики ЄС стосовно Росії», — сказав високопоставлений представник ЄС

150-річчя Михайла Грушевського відзначають у Польщі

29 вересня виповнюється 150 років від дня народження Михайла Грушевського. Відзначає цю дату й українська громада Польщі.

Учора ввечері у Варшаві відбулися дебати «Україна Михайла Грушевського і сьогодення. Між національним відродженням та загрозами для державного існування» за участі науковців Франка Сисина, Ольги Гнатюк та Томаша Стриєка. Цей захід проходив у рамках циклу «Українських вечорів», які проводяться у Польському театрі у Варшаві, в співпраці з Об'єднанням українців у Польщі та під патронатом посла України в Польщі Андрія Дещиці.

А напередодні протягом трьох днів відбувалися заходи з ушанування пам'яті визначного українця на його малій батьківщині — в місті Холмі, на території Люблінського воєводства Республіки Польща.

Святкування розпочалися 21 вересня, оскільки місцеві українці традиційно поєднують пам'ятні заходи на честь М. Грушевського з відзначенням свята Холмської ікони Божої Матері, наголосив у розмові з кореспондентом «Голосу України» Григорій Купріянович, голова Українського товариства, яке взяло на себе основні організаційно-логістичні навантаження, щоби надати цій річниці якомога вищого рангу. До організації заходів долучилися Посольство України в Польщі, Консульство у Любліні та Почесне консульство в Холмі, а також низка установ і організацій з України. Прибули українці з Любліна, Холмщини, нащадки депортованих на північно-західні землі Польщі в рамках операції «Вісла», з Південного Підляшшя, а також представники Товариства «Холмщина» з Києва і Львова, делегація з Ковеля.

Першого дня відбулося посвячення пам'ятного хреста на честь Михайла Грушевського **(на знімку)**, спорудженого поряд із кафедральною православною церквою св. Івана Богослова, у якій у жовтні 1866 р. був охрещений майбутній перший український президент. Хрест став другим матеріальним свідченням пам'яті про М. Грушевського в Холмі. Першим була меморіальна дошка на будинку, що неподалік від церкви, встановлена там чверть століття тому — в 1991 році.

Планувалося встановлення пам'ятника, проте на це, як і на присвоєння одній із вулиць чи скверів Холма іменем визначного українського історика, місцева влада не дає згоди, повідомив «Голосу України» голова Об'єднання українців у Польщі Петро Тима. Про непросту атмосферу, в якій перебуває українство в Польщі, свідчить матеріал про холмські святкування, опублікований регіональним часописом «Східний щоденник» («Dziennik Wschodni»), який розповів їх у контексті негативної позиції депутатів міської ради Холма у справі найменування на честь М. Грушевського міського скверу. В статті, зокрема, читаємо, що «урочистості, присвячені Грушевському, проходять з розмахом, не дивлячись на негативне рішення депутатів міськради у справі скверу». Голова Українського товариства Г. Купріянович каже, що «вдячний» місцевим журналістам за таку високу оцінку святкувань («з розмахом»), але тут же підкреслює, що ніяк не може втямити: «що рішення міських депутатів має спільного з відзначенням ювілею»? Чи це слід сприймати як натяк, що після висловлення такої позиції депутатами відзначення мало би не відбутися? Не може збагнути, як розуміти це «не дивлячись»? При цьому із жалем розповів також про те, що, попри прохання, надіслані до польської прикордонної служби стосовно сприяння в безперешкодному проїзді через пункти пропуску організованих груп з України, які прямуватимуть на святкування до Холма, останні були притримані так, що встигли лише під завершення першого дня урочистостей. Але, незважаючи на ці «дрібні незрозумілості», насичена програма заходів була реалізована в повному вимірі.



У Холмській публічній бібліотеці відбулася прем'єра нового документального фільму «Михайло Грушевський», а також обговорення стрічки за участі продюсера Галини Криворчук та режисера Василя Вітера.

Невід'ємними елементами холмських святкувань стали кілька тематичних виставок; наприклад, «Де сонце вперше повило своїм промінням», концепцію якої розробили в Історико-меморіальному музеї Михайла Грушевського в Києві. Виставку книжок «Михайло Грушевський у його творах» підготували спільними стараннями Українського товариства, Холмської публічної бібліотеки ім. Марії Пауліни Орсетті, Університетської бібліотеки Люблінського католицького університету Івана Павла ІІ. Державний меморіальний музей М. Грушевського у Львові презентував прем'єру «Михайло Грушевський 1866—1934. Життя та творчість». У Музеї Холмської землі ім. Віктора Амброзевича пройшов вернісаж виставки «Холм у другій половині ХІХ століття у світлинах та документах з фондів Музею Холмської землі».

Заходи супроводжувалися виступами знаменитої української скрипачки, солістки Національного камерного ансамблю «Київські солісти» Мирослави Которович (правнучка відомого православного священика з Холмщини о. Івана Которовича), хору Перемисько-Горлицької православної єпархії «Ірмос», дуету бандуристів «Елегія душі», хору Львівського суспільно-культурного товариства «Холмщина».

Розповідь про, без перебільшення, справжні Дні Грушевського в Холмі була б неповною без згадки про Міжнародну наукову конференцію «Михайло Грушевський та його мала батьківщина — Холмщина у ХІХ та ХХ століттях», тон якій задала інавгураційна лекція професора Франка Сисина (Едмонтон, Канада) «Грушевський як велетень історичної науки». Упродовж 21—23 вересня було виголошено 33 наукові доповіді грушевськознавців з України, Польщі, Росії, Канади та Японії.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

Фото Григорія СПОДАРИКА («Наше слово»).

Переможених немає

У США відбулися перші в нинішній президентські кампанії теледебати кандидатів. За їх підсумками, кожного з кандидатів оголошено переможцем. Проте — за різними версіями.

Так, **телекомпанія CNN**, цільову аудиторію якої на 41 відсоток становлять прихильники демократів, віддала перевагу Гілларі Клінтон. За підсумками опитування телекомпанії, проведеного відразу після теледебатів, 62% глядачів назвали переможницею Клінтон, а 27% — Трампа.

Натомість штаб Дональда Трампа поширив у соцмережах дані опитування **журналу Time**, згідно з якими переможцем дебатів із результатом у 59% голосів проти 41% став саме республіканець.

Теледебати тривали півтори години. Кандидати здебільшого говорили про внутрішню ситуацію у країні, зокрема економічні питання, проблему безробіття, податкову політику тощо. Що стосується зовнішньої політики, то Україну окремо не згадували. Більше уваги було приділено хакерським атакам на електронні мережі США, в яких Клінтон підозрює Росію, а Трамп — Китай.

Агенція Reuters раніше повідомляла з посиланням на власне опитування, що майже половина виборців вирішуватимуть, кого обирати, частково завдяки результатам дебатів.

Конституцію знову підправлять

ЦВК Азербайджану оприлюднила перші підсумки голосування на референдумі щодо змін до Конституції, який відбувся 26 вересня.

За збільшення строку повноважень президента країни з 5 до 7 років — 91,2% виборців. Про це заявив голова ЦВК Мазахір Панахов, повідомляє **Sputnik Азербайджан**. «За збільшення строку повноважень президента країни виступили 91,2% виборців, за впровадження інституту віце-президентів — понад 89% виборців», — сказав Панахов. За усунення вікового цензу при обранні депутатів проголосувало 88,3% виборців, а за його скасування при обранні президента — 91%. Схвалення абсолютної більшості тих, хто прийшов на референдум, одержали всі 29 виправлень до Конституції.

Повідомляється: проголосувало 3 671 707 осіб, що становить 69,7% виборців.

Водночас лідери опозиції заявляють про фальсифікацію результатів референдуму, однак дані екзит-полів практично збігаються з офіційними результатами.

Відповідні зміни можуть бути внесені в конституцію країни. Офіційні підсумки референдуму буде оголошено 21 жовтня.

Обміняємося студентами з Японією

З метою налагодження зв'язків з областю та місцевими університетами, зокрема, до Івано-Франківська завітав фахівець з економічних питань в системі державного управління, доцент японського університету Кобе Гакуїн українознавець Йошіхіко Окабе (на знімку).



Під час його зустрічі з головою обласної ради Олександром Сичем було обговорено можливості реалізації проектів на рівні Прикарпаття та регіонів Японії. Як розповіла присутня на зустрічі заступник начальника відділу з питань міжнародних зв'язків, інвестицій та проектної діяльності виконавчого апарату облради Наталія Гасюк, сьогодні від області готується низка проектів на програму «Кусаноне» Посольства Японії в Україні з метою вирішення першочергових проблем початкової школи.

У свою чергу, Йошіхіко Окабе розповів, що вперше завітав на Прикарпаття і сподівається «знайти можливості академічної співпраці з івано-франківськими університетами». Йдеться про програми обміну студентів. За словами японського науковця, уже наступного року він планує приїхати в Україну зі студентами свого університету.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

Фото надане прес-службою обласної ради.

НАТО розпочало масштабні навчання в Албанії

Масштабні військові навчання НАТО за участі військовослужбовців Албанії, США, Великобританії, Італії, Косово, Чорногорії проходитимуть десять днів у восьми різних регіонах Албанії. У них участь беруть понад 1700 солдатів і офіцерів. «Ми сім років перебуваємо в НАТО, але вперше на нашій землі відбуваються такі масштабні військові навчання», — заявив начальник Генерального штабу албанської армії Єронім Базо.

Командувач сухопутних військ США в Європі генерал-лейтенант Бен Ходжис дав високу оцінку організації навчань і зазначив, що «Албанія має величезне значення для Альянсу, оскільки важлива для підтримання стабільності в регіоні». Спільні навчання дозволять відпрацювати дії з відбиття атак умовного противника, сприятимуть підвищенню бойової готовності підрозділів армій Албанії, Чорногорії і Косово, на які Альянс розраховує для підтримки миру й спокою у цьому регіоні.

Олександр ВОЛОДИМИРОВ.

Чи стане «Альтернатива для Німеччини» справжньою альтернативою

Останнім часом Європейський Союз дедалі частіше стає об'єктом критики, піддається сумніву необхідність існування єдиної валюти спільноти, а також політика ЄС стосовно біженців.

Яскравим проявом такого євроскептицизму став референдум у Великобританії стосовно того, чи слід країні залишатися в ЄС, що відбувся 23 червня. Більше половини британців висловилися за вихід із спільноти. Як відомо, це явище навіть дістало назву «брексіт», з англійської «brexit» (Britain + exit, вихід). Експерти називають багато причин цього явища, у тому числі — протест проти британського та європейського істеблішменту, розчарування у спільній економічній політиці, яку багато виборців вважають несправедливою, але головна з них — страх перед величезною кількістю мігрантів. Наприклад, у французькому Кале майже десять тисяч осіб уже протягом кількох місяців стоять табором, намагаючись якимось чином потрапити до Євротунелю під Ла-Маншем, який веде до Британії. Але населення країни не хоче додаткових біженців. Їм вистачає мільйонів переселенців із країн Співдружності, які вже зробили деякі промислові міста, наприклад, Бірмінгем, цілковито пакистанськими.

У Франції референдуму поки що не було, але за останніми опитуваннями громадської думки, правопопулістський «Національний фронт» Марін Ле Пен, яка виступає за його проведення, має вже 30 відсотків підтримки населення. Перші пункти програми партії передбачають обмеження міграції з неєвропейських країн, скасування возз'єднання сімей та грошових виплат мігрантам, а також протекціоністські заходи для підтримки французького бізнесу. Цікаво, що створений 1972 року «Національний фронт» сприймається сьогодні у французькому суспільстві не як одіозний і маргінальний політичний рух, а як серйозна партія, голова якої може стати конкурентом на президентських виборах, які очікуються у Франції у квітні наступного року. Як зазначає Бі-Бі-Сі, французи обернулися обличчям до «Національного фронту» після серії жахливих терактів, що сколихнули країну.

Тому немає нічого дивного, що французький «Національний фронт» підтримує правопопулістську німецьку партію «Альтернатива для Німеччини», скорочено — АдН.

Це зовсім нова партія, створена в квітні 2013 року, що позиціонує себе як партія євроскептиків, адже прихильники АдН виступають проти ЄС і євро як єдиної європейської валюти, але насамперед —проти величезної кількості мігрантів і політики Ангели Меркель стосовно біженців.

АдН брала участь у федеральних виборах восени 2013 року і мало не подолала п'ятивідсотковий бар'єр, їй не вистачило лише трьох десятих відсотка. Нині ця партія представлена у десяти з шістнадцяти земельних парламентів Німеччини. Сенсаційним виявився її результат на виборах у землі Мекленбург-Передня Померанія на початку вересня — більше двадцяти відсотків, вона стала другою після Соціал-демократичної партії, яка отримала більше тридцяти.

Загалом же у вересні в Німеччині відбулися вибори до двох земельних парламентів, окрім уже згаданого Мекленбургу, депутатів у міську палату депутатів обрали й у Берліні, який має статус федеральної землі. В обох випадках підтвердилася тенденція, що спостерігається у Великобританії та Франції, а саме — євроскептицизм.

Тому поразка партії Християнсько-демократичний Союз, (ХДС), яка править у Німеччині в складі так званої великої коаліції з соціал-демократами, не стала несподіванкою. Ангела Меркель очолює цю партію з 2000 року, а з 2005 є канцлером Німеччини. Перед тим, як влітку минулого року до Європи почали масово тікати біженці з Близького Сходу й Північної Африки, здавалося, що Меркель залишатиметься на своїй посаді ще довгі роки, закріпивши за собою звання найвпливовішої жінки світу. Саме вона вирішила жодним чином не обмежувати потік біженців, і саме їй належить фраза, за яку вона зараз платить високу ціну — «Ми з цим упораємось» (Wir schaffen das). За офіційними оцінками, у 2015 році Німеччина прийняла 1,1 мільйона біженців. Чи реально впоратися з такою кількістю людей, надавши їм офіційний притулок і «вписавши» у німецьке суспільство, а головне, як до цього ставляться самі німці, засвідчують результати виборів до ландтагів.

У Берліні ХДС набрала 17,6 % голосів, втративши 5,7 %. Це найнижчий результат за всю історію виборів до Берлінської палати депутатів. За два тижні перед тим християнські демократи суттєво втратили й у Мекленбургу-Передній Померанії, здобувши лише 19 відсотків, втративши 4 відсотки й отримавши третій результат. Соціал-демократи також зазнали суттєвих втрат в обох землях, але залишилися найсильнішою партією і можуть зараз формувати коаліції.

Одразу після завершення виборів експерти, які аналізували їх перебіг на першому й другому каналі німецького телебачення, почали говорити, що великі «народні партії» вже не можна назвати «великими», вони стають «середніми», поступаючись місцем новим політичним утворенням. І відбувається це тому, що великі партії не задовольняють політичних і суспільних потреб певної частини населення, яка шукає виходу в нових політичних рішеннях. У даному випадку можна говорити про протестний електорат, чий запит на зміни в суспільстві реалізовується в певних політичних уподобаннях.

Власне, нові партії з'являються в країні досить регулярно. 1979 року це були «зелені», які увібрали до своїх лав і лівих радикалів, і анархістів, і постмарксистів. Усіх їх об'єднувала боротьба проти атомної енергії та забруднення навколишнього середовища. Найбільш відомим німецьким «зеленим» є колишній анархіст Йошка Фішер. Коли 1998 року «зелені» увійшли до урядової коаліції під керівництвом соціал-демократичного канцлера Герхарда Шрьодера, Йошка Фішер став віцеканцлером і міністром закордонних справ Німеччини. Відтоді «зелені» стали невід'ємним елементом німецького партійного ландшафту, виступаючи за молодшого партнера у багатьох урядових коаліціях на рівні федеральних земель.

2007 року, внаслідок конфлікту між керівниками Соціал-демократичної партії Німеччини Герхардом Шрьодером та Оскаром Лафонтеном, утворилася Ліва партія. До неї увійшли ліве крило СДПН і Партія демократичного соціалізму, правонаступниця східнонімецьких соціалістів. Уже на федеральних виборах 2009 року партія дістала більше 10 відсотків голосів. Нині вона представлена у бундестагу і низці ландтагів, переважно на території колишньої НДР, також виступаючи у ролі партнера в земельних урядових коаліціях.

Останніми роками з'явилися ще два політичні утворення — це Партія піратів і ПЕГІДА.

«Пірати» утворилися в Німеччині 2006 року як партія постіндустріального інформаційного суспільства. Її членами стали не політики, а молоді інженери, вчителі, робітники інформаційної сфери. Саме ця відверта «аполітичність» і фокус на приватні інтереси людини, захист особистості від держави, гігієна оточення і привабили до піратів настільки значну частину переважно молодих людей, що на виборах до Берлінської палати депутатів 2011 року їм вдалося набрати майже дев'ять відсотків. Проте через суперечки і чвари в керівництві партія втратила свої позиції у суспільстві, на нинішніх виборах до Берліна набрала менше двох відсотків і залишилася за межами земельного парламенту. Парадоксально, але оглядачі вбачають фіаско цієї партії саме в тому, що її утворювали не політики. Брак досвіду публічного керівництва організацією завадив молодим піратам подолати внутрішні протиріччя заради спільної мети.

Ще коротшим, хоча й з інших причин, виявилося життя і руху ПЕГІДА. Це абревіатура, що перекладається як Патріотичні європейці проти ісламізації Заходу. Цей рух виник 2014 року у Дрездені як протест проти імміграційної політики уряду. ПЕГІДА влаштовувала щотижневі демонстрації, в яких брали участь представники переважно середнього класу. Рух вийшов за межі землі Саксонія і розповсюдився по всій країні. У пік популярності, після Паризьких терактів у січні 2015 року, на демонстрації ПЕГІДИ вийшли 25 тисяч осіб. Однак проти ультраправого спрямування руху виступили не лише провідні політики країни на чолі з Ангелою Меркель, а й Центральна рада євреїв у Німеччині. Її голова, Йозеф Шустер заявив, що загроза ісламського завоювання Німеччини настільки ж абсурдна, як і можливість відродження нацизму в цій країні. Обвинувачення у правому екстремізмі змусили керівництво руху подати у відставку. Нині ПЕГІДА існує лише як маргінальне утворення.

Певною мірою учасники руху ПЕГІДА стали виборцями «Альтернативи для Німеччини», тобто висловили свій протест у формі підтримки нової партії, яка поки що толерується суспільством, у той час як ПЕГІДА стала занадто екстремістською. Опитування громадської думки показали, що кожен третій виборець у Берліні незадоволений роботою нинішнього земельного уряду. Результатом цього невдоволення стало те, що рекордна кількість виборців — більше 67 відсотків — прийшли голосувати. Те ж саме спостерігалося і двома тижнями раніше у Мекленбургу-Передній Померанії. Що стосується їхнього віку й соціального статусу, то, на думку газети «Франкфуртер альгемайне цайтунг», це молоді люди переважно чоловічої статі, розчаровані в демократії та існуючих партіях. Своїм вибором вони хотіли показати старим політикам своє ставлення до процесів, що відбуваються в країні.

Як зауважує журнал «Шпігель», нагальні проблеми держави й міста, передовсім ситуація з біженцями, змусила багатьох берлінців, навіть тих, хто давно розпрощався з будь-якою політичною активністю, знову втрутитися у міську політику. З точки зору «Шпігеля», це дуже добре для демократії в цілому, тим більше, що у вересні 2017 року в Німеччині повинні відбутися чергові федеральні вибори, які вирішать долю Ангели Меркель і численних політиків з її уряду, якщо, звичайно, не буде дострокових виборів, викликаних погіршенням тієї ситуації, проти якої виступили німецькі виборці, надавши перевагу Альтернативі для Німеччини. Невідомо також, чи доживе Альтернатива до федеральних виборів, або ж так само швидко стане історією, як і деякі інші політичні партії країни.

Марія КОПИЛЕНКО,
директор Інституту проблем Німеччини, заслужений журналіст України.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ПЛАНЕТА

Пробна куля пройшла?

У неділю в Республіці Сербській, що входить до складу Боснії і Герцеговини, за високої явки відбувся референдум із одним питанням до жителів країни: чи треба відзначати 9 січня як День Республіки Сербської? На дільниці прийшло 51,17 відсотка виборців. Із них, як повідомила в понеділок боснійська газета «Дневні Аваз», 99,79 відсотка відповіли на запитання «Так».

«Браво, громадяни Республіки Сербської. Вдячна всім, хто захотів святкувати 9 січня національне свято Республіки Сербської. Хочу, щоб усі в цій країні засвоїли урок: якщо хочемо жити разом, то маємо поважати один одного», — заявила прем'єр-міністр Республіки Сербської Желька Цвіянович після закінчення референдуму.

Керівники РС заговорили про його необхідність, після того як Конституційний суд Боснії і Герцеговини (БіГ) наприкінці 2015 року визнав неконституційною частину закону «Про свята РС» щодо Дня Республіки Сербської 9 січня, а Конституційний суд БіГ відхилив апеляцію парламенту Республіки Сербської. Напередодні референдуму депутат парламенту БіГ Сефер Халілович заявив, що цей крок може привести до війни, як це було 1992 року. 9 січня 1992 року Республіка Сербська оголосила про незалежність, а через три місяці в Боснії почалася трирічна війна. Мир тут відновився після укладення ворогуючими сторонами Дейтонської угоди, за якою РС залишилася в складі БіГ.

У день референдуму на електронну пошту глави парламенту й уряду РС прийшли анонімні листи з погрозами: «Кров потече вулицями ваших міст і сіл. Ви самі обрали це. Республіки Сербської не буде ніколи». Але й ця пряма погроза не налякала владу РС, тим більше, що саме напередодні президент РС Мілорад Додік побував у Москві, де зустрівся з В. Путіним і, мабуть, заручився його підтримкою. Як і офіційного Бєлграда.

Щоправда, і голова Президії Боснії і Герцеговини (орган, що керує країною) Бакір Ізетбегович заспокоїв усіх: «Війни не буде, й ніхто не знищуватиме Республіку Сербську. Ми будемо зберігати країну, Дейтонський мирний договір і всіх її громадян — сербів, хорватів і боснійців. Війни не буде ще й тому, що в Баня-Лука отямляться».

Осінній референдум із невинним питанням багато хто вважає пробною кулею перед радикальнішим кроком керівників Республіки Сербської: референдум про незалежність РС. Можна зрозуміти прагнення влади Республіки Сербської до незалежності. Але існує Дейтонський договір, під яким стоять підписи представників Сербії, Хорватії й Боснії. Тому ігнорувати його в однобічному порядку — неможливо. Як і встановлювати нові кордони на Балканах. Це може порушити дуже хибку рівновагу в «пороховому погребі» Європи. Тому питання про майбутню незалежність РС необхідно обговорювати не тільки із Кремлем, якому вигідно створити ще одне вогнище напруженості на континенті, а особливо на Балканах. Адже в Москві досі вважають, що це — зона впливу Росії. А прийняття до розгляду заявки Боснії і Герцеговини про вступ до ЄС, певно, остаточно вивело кремлівського диктатора із себе.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Загроза ісламського завоювання Німеччини настільки ж абсурдна, як і можливість відродження нацизму в цій країні

Майже 90 відсотків котлів, які експлуатують теплопостачальні підприємства Рівненщини, відпрацювали нормативний термін служби. Таку невтішну цифру показують дані обліку, який веде Управління Держпраці у Рівненській області, *повідомляє наш власкор Олександра Юркова*



ПАТ «Українська залізниця» внесло зміни до наказу щодо так званого бронювання квитків, у результаті чого до вільного продажу переведено майже 3,9 тисячі проїзних документів, повідомив керівник державної компанії Войцех Бальчун *(Українська правда)*

Інвестиції користі не дають

Прокуратура Сумщини повідомила, що «вивчає питання щодо можливих порушень вимог чинного законодавства при використанні земель російським агрохолдингом». Ідеться про відому компанію «Українські аграрні інвестиції», власником якої є один із найбільших російських олігархів Михайло Прохоров.

Так відомство відреагувало на нещодавню акцію місцевих активістів. На прес-конференції вони навели факти варварського використання російським агрохолдингом землі на території Сумщини. Активісти також наголошують: здійснюючи господарську діяльність в Україні, російська компанія на зароблені тут гроші фінансує війну на Донбасі. У прокуратурі області повідомляють, що вже розслідують випадки самовільного захоплення «Українськими аграрними інвестиціями» ріллі загальною площею понад 200 га.

Володимир ЧЕРНОВ.
Сумська область.

Раритети вирушать дорогами Пінзеля

На Тернопільщині готуються до проведення VII міжнародного туристичного ралі історичних автомобілів «Золота підкова-2016 — Дорогами Пінзеля», яке відбудеться 7—9 жовтня. Організаторами є львівський автофанклуб «ЗАЗ-Козак» та тернопільський клуб «Ретро-кортеж» за підтримки облдержадміністрації.

Маршрут завдовжки понад 160 кілометрів проляже історичними місцями, пов'язаними з іменем видатного скульптора середини XVIII століття, представника пізнього барокко та рококо Іоанна Георга Пінзеля. Зокрема, у Тернополі, Бучачі, Підзамочку та Рукомиші учасники ралі ознайомляться з його творами. А що то буде за видовище — можна уявити. У пробігу братимуть участь не менше 60 автомобілів випуску післявоєнних років. Справжнім раритетом є «вухатий» «Запорожець» 1966 року, який приїде з Білорусі. Нещодавно він здійснив автопробіг Пекін—Париж. Поїздка на Тернопільщину буде останньою для «дідуся»: після цього він стане музейним експонатом. До речі, віце-президент львівського автофанклубу Роман Фернеза на своєму «горбатому» відвідав багато країн Західної Європи, і всюди машина викликала чи не більший інтерес, ніж надсучасні електрокари. Окрім українців у ралі візьмуть участь білоруси, литовці, німці, поляки. До речі, в Україні клубів старожитніх автомобілів поки що п'ять, хоч вони дуже популярні за кордоном. У Тернополі навіть є музей автораритетів, який вже став туристичною цікавинкою. 9 жовтня на Театральному майдані відбудеться виставка старожитніх автомобілів і конкурс ретро-моди та автомобільної елегантності. Тим часом 27 вересня відкрився туристично-інформаційний центр міста, який працюватиме цілодобово. Тут можна буде купити сувеніри, перекусити, придбати туристичну карту «98 причин відвідати Тернопільщину». Усі зароблені центром кошти підуть на розвиток туризму.

Людмила НАКОНЕЧНА.
Тернопільська область.

На знімку: автолюбителів запрошують до участі у ралі.

Фото автора.



З днем народження місто привітали пам'ятником Кобзарю



У Новоукраїнці Кіровоградської області відзначили одразу дві дати: 264-ту річницю з дня заснування міста та першу річницю створення об'єднаної територіальної громади. У святкових заходах взяли участь тисячі жителів та гостей міста, народний депутат України Станіслав Березкін, який приїхав у Новоукраїнку на запрошення громади. Учасники помолилися за мир і процвітання міста та його жителів, пройшли у вишиванках вулицею Соборною, поклали квіти до пам'ятника захисникам України та пам'ятної дошки Героям Революції Гідності.

Біля пам'ятника Тарасу Шевченку **(на знімку)**, придбаному Станіславом Березкіним і встановленому напередодні свята, новоукраїнці говорили про єднання громади і єднання України. «Тарас Шевченко присвятив своє коротке життя боротьбі за Україну і доводив, що в єднанні сила. Цей девіз ми записали на гербі нашого міста, — сказав під час відкриття монумента міський голова Новоукраїнки Олександр Корінний. — Тарас Шевченко об'єднує, він — та постать, яка повинна стати оберегом нашого міста».

«Ви подивіться, як стоїть Тарас Шевченко! — зауважив під час привітання жителів міста Станіслав Березкін. — Гордо. Ми — горда нація. Я радий, що ми разом змогли зробити пам'ятник, який нагадуватиме нам, що ми цінуємо та поважаємо один одного. Бажаю новоукраїнцям добра та благополуччя, нехай ваші рідні, воїни скоріше повертаються додому зі сходу України».

Право відкрити пам'ятник надали дітям героїв, які загинули у зоні АТО, Стасику Мамадалієву, Святославу Яремі, Дмитрику Ткаченку та Владику Карнауху.

Передсвяткові та святкові заходи проходили не лише в центрі міста. На вулиці Мокряка, наприклад, жителі прибрали сміттєзвалище, а на його місці за сприяння сільськогосподарського підприємства «Нива» та міської влади обладнали дитячий майданчик. Ще один майданчик незабаром з'явиться на території місцевої школи № 8. Його передав напередодні Дня міста благодійний фонд Станіслава Березкіна «Добротвір».

Оксана ЯКУНІНА.
Петро МЕЛЬНИК.
Фото Олени КОМІСАРЕНКО.

«Діти не можуть чекати»

Під таким гаслом у Чернігівській обласній бібліотеці для дітей відбувся конкурс сільських бібліотекарів, які працюють із малечею. Завдання було досить складним та інноваційним: підготувати буктрейлер (короткий відеоролик) за відомими творами для дітей українських авторів.

«Було складно обрати фіналістів, але журі прискіпливо і детально аналізувало кожну роботу, до фіналу було обрано сім кращих буктрейлерів, які набрали найбільшу кількість балів», — розповідає директор Чернігівської обласної бібліотеки для дітей Тамара Клюй.

Перше місце в конкурсі здобула Наталія Потапенко з Івашківської сільської бібліотеки Городнянського району.

Василь ЧЕПУРНИЙ.
Чернігів.

Фото переможців конкурсу надано Чернігівською обласною бібліотекою для дітей.



КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Фельдшерський пункт нагадуватиме про Надію

У селі Томашівка Уманського району урочисто відкрито фельдшерський пункт районного центру первинної медико-санітарної допомоги. Жителі півтоватисячного населеного пункту вдячні місцевому меценатові Юрію Яковенку, який на згадку про свою дружину Надію відродив у селі медико-соціальний об'єкт. Фельдшерський пункт обладнаний всім необхідним для надання лікарської допомоги.

Ліна ЛЕБЕДЕНКО.
Черкаська область.

Роботи «виконав» за один день

На Прикарпатті судитимуть чиновника. Посадовець «виконав» роботи з будівництва на території школи за один день. Начальник одного з відділів Рогатинської РДА, за попередньою змовою з підприємцем, підписав договір на виконання будівництва та завірив печаткою фіктивний акт приймання виконаної роботи. Відтак, в той саме день платіжним дорученням він перерахував 55 тис. грн. бюджетних коштів на рахунок підприємця. За вказане правопорушення, як інформує прес-служба прокуратури області, чиновнику загрожує від трьох до восьми років ув'язнення.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

ЦИФРА

Майже 150 тис. львів'ян та гостей міста за чотири дні (22—25 вересня) відвідали ювілейний десятий Lviv Coffee Festival.

Христина ГОРОБЕЦЬ.

Вимагали залишити лікувальний заклад

Перед початком роботи сесії Житомирської облради біля адмінбудинку зібралися люди, які протестували проти закриття обласного лікувального центру вертебрології і реабілітації. Учасники пікету нагадували про те, що тут лікуються чорнобильці, афганці, учасники АТО. Сергій Тарасюк, якому випало брати участь в антитерористичній операції, запевняє, що у центрі його на ноги підняли. То навіщо знищувати те, що є?! Центр вертебрології орендує приміщення в ПАТ «Укрпрофтур». Представник цього товариства адвокат Роман Орехов, який вийшов до пікетувальників, запевнив, що ПАТ нічого не робить для виселення лікувального закладу. Насправді, сказав адвокат, тривають перемовини з обласним управлінням охорони здоров'я щодо укладання договору оренди, здійснення розрахунків. Судячи з цифр, які навів лікар-вертебролог Богдан Марко, суть проблеми саме у розмірі орендної плати. За його словами, її хочуть підняти з 18 до 120 тисяч гривень на місяць. Депутати обласної ради створили групу, яка має розібратися в ситуації.

Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.
Житомир.

На честь видатного історика

Національний банк України презентував пам'ятну монету з нейзильберу, присвячену 150-річчю історика, громадського і державного діяча — Михайла Сергійовича Грушевського. Про це повідомляє пресслужба Нацбанку.

На аверсі монети розміщена стилізована композиція, що відображає фрагмент кінохроніки, — видатний історик перед військовим строєм. На реверсі зображений сам Михайло Сергійович на тлі книжкової полиці. Тираж монети — 25 тисяч штук, номінал становить дві гривні, а вартість — 30 гривень. Створив монету художник і скульптор Володимир Атаманчук.

Олена ЛОХМАТОВА.

3 тисячі 434 мешканці Івано-Франківська підлягають осінньому призову на строкову військову службу (Галина БРУХАЛЬ)

Міліють Оконські джерела

Гідрологічна пам'ятка місцевого значення, одне зі 100 чудес природи України, Оконські джерела втрачають свою привабливість. Два колись потужні водяні фонтани, які пробивалися наверх крізь товщу невеличкого ставка, сьогодні ледь жебонять. А подорожні, які зазвичай зупинялися тут, аби вгамувати спрагу, розчаровано ідуть далі, так і не попивши смачної джерельної води. Вода зі спеціально відведеного для цієї мети патрубка лише капає.

Зменшення дебіту джерел мешканці села Оконськ пов'язують із діяльністю місцевого фермерського господарства і масштабним будівництвом, яке воно веде поруч із пам'яткою природи. Адже за їх життя такого з джерелами не траплялося. Хоча дехто пояснює аномалію засушливими літом та осінню.



***Довідково.** В 1930-х роках горловина колишнього Оконського джерела обвалилася, затуливши хід підземної ріки. У різних місцях села стали пробиватися менші джерельця. Бувало, що траплялося це просто в оселях селян Оконська, завдаючи їм чималого клопоту. Щоб урятувати ситуацію, на шляху основного водотоку пробурили три свердловини. В роки війни одну з них закидали камінням. Решта ж дві фонтанують і досі. У 1987-му дебіт свердловин становив 86 літрів на секунду. Цієї ж осені він скоротився чи не вдвічі.*

Максим СОЛОНЕНКО.
Волинська область.

На знімку: Оконські джерела вже майже не фонтанують.

Фото автора.

ВТРАТА

Був єдиним у матері

Життя 25-річного вінничанина Іллі Жабицького **(на знімку)** обірвалося після мінометного обстрілу позицій підрозділу Збройних Сил України, в якому він служив кулеметником. Як розповів керівник відділу допомоги учасникам АТО Вінницької облдержадміністрації Андрій Грачов, сталося це в одній із гарячих точок — біля населеного пункту Зайцеве на Донеччині. Три місяці наш боєць перебував на передовій. «Того дня бойовики вкотре знехтували умовами перемир'я і домовленістю про відведення своїх підрозділів, досягнутими на переговорах тристоронньої групи у Мінську, — наголосив Андрій Грачов. — Позиції наших військових обстріляли з мінометів. На використання такої зброї також введено заборону на перемовинах, але...»

Вінничанин дістав тяжке поранення, несумісне з життям. У понеділок його тіло доставили до Вінниці. Ілля ще не встиг створити сім'ю, проживав із мамою, був єдиною дитиною.



Висловлюємо щирі співчуття матері Героя, його рідним і друзям.

У день загибелі І. Жабицького у селі Корделівка Калинівського району перепоховали останки десантника старшого лейтенанта Юрія Пилипчука. Він теж загинув під час так званого перемир'я, тільки сталося це 5 вересня 2014 року. Тоді Юрій востаннє спілкувався з батьками по телефону. Був похований на Луганщині як невідомий солдат. Ідентифікували загиблого завдяки експертизі ДНК.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Фото з соціальної мережі.

Презентують віртуальну мапу «Полікультурне Рівне»

Сьогодні відбудеться презентація віртуальної мапи об'єктів історико-культурної спадщини міста «Полікультурне Рівне» (1918—1939 роки). Вона містить інформацію про об'єкти, які символізують українське, польське, єврейське, російське і чеське культурні обличчя міста, а також відображає не лише нині існуючі споруди, а й ті, що не збереглися. На мапі є довідки про кожен із об'єктів та їх світлини. Полікультурний простір Рівного існував упродовж століть, допоки радянський і нацистський тоталітарні режими не знищили його у роки Другої світової війни, стверджують спрожили обласного центру та науковці.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

Курортний регіон заробляє на штрафах більше, ніж на туристичному зборі

Економічний парадокс: курортний регіон більше заробляє не на туристичному зборі, а на... фінансових санкціях.

Попри те, що за кількістю відпочивальників нинішній сезон для Херсонщини виявився рекордним, туристичного збору тут отримали поки що менше мільйона гривень. Натомість за нелегальну торгівлю (зокрема алкоголем) на Чорноморському та Азовському узбережжях краю співробітники Головного управління ДФС в області донарахували недобросовісним підприємцям понад 3,7 мільйона гривень. Окрім того, з незаконного обігу під час операції «Курорт-2016» ще й вилучили товарів на 4,9 мільйона гривень. І таке повторюється з року в рік: метикуваті бізнесмени щосили намагаються надурити покупців і державу, а правоохоронці масово ловлять їх на гарячому. Споживачі ставлять слушні запитання: чому влада на курортах не хоче або не може навести порядок із сервісом і торгівлею і скільки місцеві чиновники мають відступних за те, що закривають очі на всі ці неподобства?

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

До Умані на святкування іудейського Нового року вже прибули 2,5 тис. паломників із п'яти країн (Ліна ЛЕБЕДЕНКО)

Під час операції «Акциз–2016» на Тернопільщині працівники податкової міліції та СБУ виявили у вантажному автомобілі понад 24 тисячі літрів спирту вартістю 3,3 мільйона гривень. Жодних супроводжуючих документів у водія не було. Триває досудове розслідування, *передає наш власкор Людмила Наконечна*



Митрополит Луцький і Волинський Михаїл освятив у Володимирі–Волинському церкву Мучениць Віри, Надії, Любові та матері їх Софії. Це вже шостий храм Київського патріархату в цьому старовинному місті, населення якого не сягає і сорока тисяч осіб, *інформує наш власкор Максим Солоненко*

«Євровал»: плани та реалії

Два роки тому в Україні стартував безпрецедентний проект комплексної облаштованості україно-російського кордону. Колишній глава уряду Арсеній Яценюк охрестив свою ініціативу пафосною назвою «Європейський вал» і заявив, що на її швидку реалізацію з українського бюджету будуть виділені не такі вже великі кошти, приблизно 500 млн. грн., а решту нададуть європейські партнери, оскільки вони також зацікавлені у своїй безпеці. Але вже в травні 2015-го, коли А. Яценюк прибув на кордон з інспекцією будівельних робіт, з його вуст пролунала інша цифра — не менше 4 млрд.

За два роки з держбюджету на «Європейський вал» було виділено 600 млн. грн., але «проект століття» застиг лише на показовій ділянці. Водночас журналісти, народні депутати, правоохоронці дедалі частіше тепер говорять про те, що гроші на цьому примарному будівництві просто розкрадаються.

Наш кореспондент побував не на зразково-показовій ділянці, а трохи віддаленому від неї районі україно-російського кордону. І від побаченого й почутого прийшов до невтішного висновку. Так званий Євровал тільки за один рік під снігом і дощами перетворився на звичайну канаву, яку й дитина може подолати без великих зусиль, а постійне її риття обернеться для бюджету країни бездонною фінансовою ямою. Скільки мільярдів туди не спрямовуй, їх все одно не вистачить. А якщо будівництво вестиметься й далі такими темпами, як сьогодні, то завершиться воно років через 100, не раніше.

***

Пам'ятаю, коли Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк уперше широко презентував поблизу харківського Міжнародного прикордонного пункту пропуску «Гоптівка» безглузду з військової точки зору сітчасту огорожу, яку з ще однієї його легкої метафори надалі почали називати «Стіною», він популярно роз'яснював. «Увесь цей комплекс інженерних споруд необхіден для створення першої лінії оборони проти агресора; для вступу України в НАТО; для одержання безвізового режиму з Євросоюзом; для зупинки нелегальної незаконної міграції, диверсійних груп, контрабанди; для запобігання переміщенню зброї, радіоактивних матеріалів... Тому «Європейський вал» — це надійне облаштування східного кордону Європейського Союзу», — багатозначно підвів він тоді риску під сказаним, одночасно перевіряючи на міцність кусачками нібито надміцну ажурну сітку виробництва одного з харківських підприємств, призначену хіба що для дачних ділянок і дитячих майданчиків **(на знімку)**.

Відтоді офіцери Державної прикордонної служби України на цій зразково-показовій ділянці україно-російського кордону ще неодноразово переконуватимуть журналістів, що все йде за планом, і захлинаючись розповідатимуть, яким сучасним і надійним стане наш східний кордон.

Не дуже давно й вашому кореспондентові прес-офіцер харківського прикордонного загону майор Юрій Трубачов також показував там кордон у всій її комплексній красі: металеву сітку заввишки два метри з колючим дротом, рів завглибшки в ті ж два й завширшки в чотири метри й таких само розмірів вал. «Такі інженерні й технічні споруди повинні бути незабаром по всьому периметру східного кордону», — підкреслював він. А ще демонстрував дерев'яні й бетонні укриття на випадок ворожої агресії, технічну систему спостереження за кордоном. «Кожна ділянка кордону в майбутньому має проглядатися на моніторі, як на долоні. Сенсор-кабель реагує на будь-який об'єкт, що рухається, який може порушити кордон. Видимість кожної камери не менше двох кілометрів. Огляд — 360 градусів. Здатність техніки переглядати кордон до найдрібніших деталей, і навіть у суцільній темряві». Добре розповідав, переконливо, не про рови, а про інтелектуальний кордон.

Тепер про «Стіну» дедалі частіше говорять співробітники правоохоронних органів

Але минуло два роки. І тепер про «Європейський вал» дедалі частіше говорять уже співробітники антикорупційних організацій, правоохоронних органів, депутати Верховної Ради, які вимагають провести перевірку будівництва так званих фортифікаційних споруд.



Проте 19 вересня колишній Прем'єр-міністр країни Арсеній Яценюк несподівано поскаржився на недофінансування й повільне будівництво «Європейського валу», зазначивши, що «через відсутність коштів цей проект реалізований тільки на 12 відсотків». Але чомусь не уточнив, а хто це його не фінансував?

А ще на кілька днів раніше Міністерство внутрішніх справ України знову оприлюднило симпатичну інфографіку про те, як планується зміцнити кордон України з Російською Федерацією до 2018 року.

Нас знову переконують, що кордон слід обладнати інженерно-технічними фортифікаціями й системою моніторингу. Прикордонні смуги облаштують рокадними дорогами, які зменшать час прибуття оперативної групи до місця події з однієї години до 15 хвилин. Кількість особового складу прикордонних загонів скоротиться втроє завдяки комплексним системам спостереження. На це до 2018-го плануються виділити всі ті ж 4,0195 млрд. грн. Однак зазначаючи при цьому, що в 2015 році з цієї суми було виділено лише 10% (замість запланованих 25%), а в 2016-му — 5% (замість 30%). І чомусь жодного слова про те, що «вага» грошей 2015-го зовсім не відповідає «вазі» року нинішнього й навряд чи відповідатиме купівельній спроможності 2018-го.

Тут не тільки танк або бронетранспортер, навіть дитина без жодних зусиль пройде

Коли прикордонники демонструють «інтелектуальний кордон», то обов'язково везуть журналістів на ділянки Міжнародного прикордонного пункту пропуску «Гоптівка» або пункту пропуску «Дергачі». В останньому відрядженні наполягаю, щоб мені показали іншу ділянку кордону. Їдемо на найближчу сусідню ділянку відділу прикордонної служби «Веселе». Через кілька днів дізнаюся, що й інших колег відрядили саме туди. Значить — найбільш підготовлений після «зразково-показового»? Не повезуть же на найгірший.

Враження від побаченого, скажу відразу, гнітюче. Бездоріжжя, глухі, майже безлюдні, села, що потонули в заростях бур'янів. Приблизно такий само вигляд має й наш «неприступний» європейський вал і рів, що дуже осунувся і обмілів після танення снігів і дощового літа. І настільки, що його не тільки танк або бронетранспортер, а й дитина без будь-яких зусиль подолає. Жодних загороджувальних сіток немає, й очевидно, що з'являться вони тут не скоро, якщо з'являться взагалі, адже рів і вал у такому стані, що всі землерийні роботи необхідно починати заново. Про інші технічні засоби і говорити не доводиться. Тільки тут, біля цієї пришляховї канави, починаєш розуміти, що ця так звана фортифікаційна споруда не тільки витратна у виробництві, а й занадто дорога в обслуговуванні. Щоб рів і вал завжди мали первозданний вигляд, їх необхідно копати й насипати постійно. Бо нетвердий у тутешніх краях грунт, велика кількість опадів і буйна трав'яна рослинність навіть найвищі вали й глибокі рови за рік-два перетворюють на обмілілі канавки. Хоч хто-небудь говорить про це, підраховує, у яку знов-таки багатомільярдну гривню стане ця робота з підтримання об'єкта в належному вигляді?

Пропоную прикордонникам експеримент: а давайте я у своєму неюному віці подолаю без усяких підручних засобів цю «неприступну фортецю» під відеозйомку й «на час». Ні, кажуть, не можна, надто небезпечно, ворог вирішить, що ви порушник кордону й... Та де ж він, цей ворог? За декілька метрів від нашого рову — чисте російське поле з рідენькими стовпчиками й дротом у кілька рядів, так зазвичай селяни обгороджують свої наділи, щоб сусідські кози не лізли. Це і є кордон Російської Федерації з Україною.

А в окрузі, куди не глянь — мирні поля, долини, маленькі села й жодних прикмет нелегальної міграції, диверсійних груп, троп контрабандистів і незаконних торговців зброєю або радіоактивними матеріалами, про що так збуджено раніше казав Арсеній Петрович. То чи варто так дорого рік у рік городити ці поля й городи? Не спостерігається й самих прикордонників, ні з одного, ні з другого боку. Хоча за півдня, проведені на кордоні, один різношерстий наряд усе-таки пощастило зустріти. Але про це трохи нижче.

Якась невесела ця ділянка «Веселе»

Начальник відділу прикордонної служби (по-старому — прикордонної застави) «Веселе» Артем Колесник каже, що в зоні його відповідальності — майже 40 кілометрів кордону. Кількість прикордонників, які охороняють цю ділянку, він не називає, зберігаючи військову таємницю, але запевняє, що відділ укомплектовано згідно зі штатним розписом. Відповідно до інструкцій, за його словами, українські прикордонники при зустрічі з російськими колегами спілкуватися не повинні, хіба що привітати один одного встановленими військовими жестами. Прикордонні наряди на цьому кордоні, як і на будь-якому іншому, виставляються рішенням начальника відділу прикордонної служби, відповідно до ситуації, що складається на той момент на кордоні, і його бачення успішного виконання завдання. З технічних засобів, знов-таки, за словами начальника, у прикордонників крім стрілецької зброї — тепловізори й прилади нічного бачення.

Начальник відділу доповідає, що на довіреній йому ділянці обладнано 12 кілометрів дороги, 6 кілометрів огорожі, ровом — майже 80% ділянки. Але все те, що було зроблено торік, треба починати робити заново. Інакше через рік від колишніх рову та валу і сліду не залишиться. Втім, якщо трохи проїхатися уздовж цього кордону, то можна побачити, що будівельні роботи велися тільки на зручних ділянках, на сухій місцевості. А яри, болота, зарослі очеретами торф'яні луги? Коли до них дійде техніка і які капіталовкладення знадобляться, щоб і на такій місцевості звести цю найдорожчу огорожу в Європі?

«Якщо фінансування буде — буде високоінтелектуальний кордон. Якщо ні — прикордонник із собакою», — міркує начальник відділу. — «А якщо не рів, не вал, не огорожа, а невеликі безпілотники, вартість яких порівняно з нинішнім проектом суці копійки?» — «Як варіант так, — погоджується прикордонник, — але як наздоганяти порушника? Техніки нема, нема всюдиходів, нема вертольотів».

Так, може, дійсно проектувати, виробляти потрібні машини, поки ще не всі інженери розбіглися на заводах, висилати наряди за сигналом тривоги, а не закопувати мільйони й мільярди в нібито неприступні рови?

Присутність хоч військових, хоч прикордонників у будь-якій місцевості, а тим більше в степовій, ніяк не сховати від уважного погляду людини, знайомої з армійським життям. Десь проїде незвична машина, десь з'являться люди в камуфляжі. Але за кілька годин, які я провів у зоні відповідальності прикордонного відділу «Веселе», мені так і не довелося побачити яку-небудь прикордонну рутину. Старші офіцери, котрі супроводжували мене, лише багатозначно й задоволено усміхнулися: якщо ви не бачите прикордонників, це не означає, що їх тут немає — вони скрізь.

І незабаром, справді, з'явився прикордонний наряд. Дорогою, що обривалася в болотистій місцевості, вздовж грубо поораної смужки землі, яку тут чомусь називають КСС (залишити на ній слід при всьому бажанні не вийти), якось не браво, не по-воєнному рухалися два різношерсті прикордонники-контрактники з... собакою, якоюсь приблудною дворняжкою. Різні головні убори, пошарпане обмундирування. Якось дуже далекі вони були від образу надійних вартових східного українського кордону на тлі багатомільярдних у нього асигнувань. Начальник відділу на ходу вчить підлеглих, як правильно треба тримати зброю при доповіді начальству, щоб на знімку все було правильно. Фото вийшло, але от виставляти показуху на публіку зовсім не хочеться.

Прошу показати мені прикордонне відділення, тобто матеріальну базу. Хочу подивитися, як улаштовані прикордонники, як організована їхня служба, побут. Але одержую швидку відповідь: не можна! Начальство не дозволяє. Хоча на відносно зразковій ділянці прикордонного пропуску «Дергачі» двері були відкриті скрізь.

Не думаю, що розкрию велику військову таємницю, коли покажу й розповім, який вигляд має прикордонне відділення в с. Веселому.

Кажуть, раніше в цьому приміщенні був дитячий садок. Не знаю, як виглядала будівля, коли її мешканцями були діти, але розквартирування тут прикордонників не додало їй особливого військового шарму. Територія не прибрана, сміття солдатської мітли не бачило, напевно, з весни, непристойна гірка битої цегли при вході й жодного руху військових, техніки навіть при найпильнішому погляді. Втім, один технічний засіб все-таки з'явився — трактор з купою гною. Ось такий тепер вигляд мають українські прикордонні застави **(на знімку вгорі на 11-й стор.)**.

Але все-таки наявність прикордонників в одному місці в с. Веселому підтвердили — у місцевій продуктовій крамниці. «Служба на кордоні — справа вигідна, — розтлумачує мені продавщиця як майбутньому контрактнику. — Багаті люди, і на продукти вистачає, і на горілку, і навіть енергетики купують»...

Будуємо межу, якої де–юре не існує

Помічник начальника регіонального управління підполковник Едуард Марков пояснює, що перші будівельники прибули в Харківську область тільки влітку минулого року.

— На папері, на мапах між Україною та Російською Федерацією державний кордон існує, при укладанні договору про проходження лінії державного кордону були підписані делімітаційні мапи, на яких цей кордон позначено. Але на території Харківської, Луганської, Донецької областей демаркація не проводилася. Тільки спільна демаркаційна група двох країн може



встановити кордон на місцевості. Проте «Євровал» ми будуємо, заздалегідь офіційно сповістивши російську сторону про проведення таких робіт на своїй території.

Підполковника Едуарда Маркова мені відрекомендували як найбільш обізнану людину в Харкові в будівництві східного кордону. Тож довірятимемо його словам і міркуватимемо над викладеними ним фактами.

Довжина ділянки кордону Східного регіонального управління ДПС майже 2000 тисячі кілометрів, Харківського загону — 284 км. Довжина сухопутного кордону — 1541,5 км, решта півтисячі кілометрів — річковий і морський кордон. На сьогодні у нас за цією програмою тільки в Харківській області обладнано (в інших регіонах роботи взагалі не починалися) 140 кілометрів рову, прокладено 88 кілометрів рокадної дороги, 64 кілометри сітки. Втім, за словами Е. Маркова, повне технічне оснащення не передбачене по всій довжині кордону, тільки на найбільш прикордонно небезпечних напрямках. Але всі 100 % ділянки кордону регіонального управління планується закрити інженерними спорудами.

Усі ці роботи переважно виконали торік. Виділені 400 мільйонів освоєні повністю. Хоча спочатку планувалося витратити майже 900 мільйонів. Однак пильна увага до «Європейського валу» правоохоронних і контролюючих органів, порушені кримінальні провадження, різні перевірки в 2016-му практично заблокували спільну роботу прикордонників і будівельників. На сьогодні із 1200 мільйонів, які повинні були виділити на цей рік, прикордонники очікують лише 200 мільйонів, але фактично цих грошей на продовження будівництва підрядники ще не одержали. Тому ніякі роботи цього року не велися.

Повністю готового проекту ще нема, але кошторис уже відомий

Від прикордонників дізнаюся ще один цікавий факт. Повністю готового проекту облаштування майже 2000 км східного кордону поки що немає. На місцевості проектувальники не працювали, тому які види робіт з якими витратами необхідно провести, ніхто не знає, а тим більше якими технічними засобами й на яку суму необхідно оснастити кордон. Є проект тільки на Харківську область і частково на Луганську. Але загальна сума фінансування «Європейського валу» вже відома. Звідки вона взялася? Правильно — з усної заяви високопоставленої посадової особи, якій не можна було не повірити на слово.

Що ж маємо нині? За словами підполковника Едуарда Маркова, у Харківській області є 140 кілометрів рову, 67 відсотків від необхідного. Стільки ж відсотків від необхідного поставлено огорожі. Дороги зроблені на 33 відсотках від запланованого. Повністю технічно оснащені тільки 22 кілометри. На інших ділянках, якщо вірити цьому усному зведенню, роботи тривають.

А тепер давайте міркувати та рахувати. Якщо фінансування в 2016-му буде відкрито, то незабаром може бути й закрите через погодні умови. Фінансовий прогноз на наступний рік не більш передбачуваний, ніж погода. Тому не складно підрахувати, що з такими ударними темпами ми закінчимо це будівництво століття років через 100, не раніше. Адже 22 кілометри нібито цілком закінченої інфраструктури кордону — це всього 1 %(!) від довжини східного кордону. А на цій ділянці ще 261 км річкового кордону й 132 км морського. І ці 400 кілометрів теж треба якось облаштувати, і тут уже банальною канавою не обійтися. А ще є й увесь інший кордон української держави. Тож не так швидко робиться, як мовиться.

Але добродії прикордонники в цих розрахунках наполягають на іншій цифрі — 10 відсотків, з урахуванням усіх заділів. А розрахунки базуються на тому, що «треба 4 мільярди, а ми вже освоїли 400 мільйонів». Але освоїти, ще не означає побудувати, не без резону заявляють у правоохоронних органах. А з другого боку, ще раз підкреслю, обладнані лише благополучні ділянки, у полі, у сухій місцевості, а в болотах, заболочених ярах ще, як то кажуть, і кінь не валявся, і які будуть потрібні кошти, щоб там надійно застовпитися — ніхто не знає. Ми довго об'їжджали одне таке болотисте місце, з кондачка його не візьмеш. А якщо тільки в цьому болоті осяде річна розрахункова сума, то це означатиме, що кордон уже на замку?

Микола КОСИЙ.

Харків.

Фото автора.

Крайня північ на сторожі країни

З майором Олександром Антонюком минулого року ми зустрічалися також на кордоні, але біля Сеньківки, де він очолював відділ прикордонної служби «Гірськ». Цього разу він зустрів у Грем'ячі — це Новгород-Сіверський район, крайня північна точка України. Тут він командує відповідним прикордонним підрозділом.

Я пожартував про наступну зустріч за Погаром, адже все це колись була українська Стародубщина. А порадувало те, що майор зустрів нас на новенькому «Фольксвагені» німецького виробництва. Виявляється, кожен підрозділ Державної прикордонної служби отримав таку машину від європейських друзів України, а ще — квадроцикл. Виходить, що Європа таки дійсно нам допомагає у протистоянні російській агресії?!

Що змінилося на чернігівській ділянці кордону з минулого року? Прикордонники відповідають відверто: нічого. «Стіна Яценюка» далі не будується: як минулого року облаштували 89 кілометрів протитанкового ровку — так і лишилося сьогодні. А ще були встановлені 10 металевих спостережних веж біля пунктів пропуску «Грем'яч», «Миколаївка», «Сеньківка» та сітка з «єгозою», звісно, не по всьому кордону.

А за планом розбудови інженерно-технічного облаштування кордону, затвердженим розпорядженням Кабінету Міністрів від 14 травня 2015 року, мали бути зроблені рокадні дороги завдовжки 220 кілометрів, 15 мостів та містків, встановити металеве сітчасте загородження по всій ділянці кордону. До кінця 2018 року кордон має бути обладнаний сучасними засобами спостереження, сигналізації та бойового ураження. Йшлося і про бойові модулі, що мали бути встановлені в прикордонників.

Проте, як пояснив начальник прес-служби Чернігівського прикордонного загону підполковник Олександр Дудко, всі роботи зупинилися, і за рік нема жодних зрушень. Варто додати, що і вести роботи, і отримувати фінанси мають не прикордонники, а підрядні служби. Добре, що протитанкові рови хоч не пообвалювалися за рік...

Можливо, одна з причин гальмування облаштування кордону — у виявленні фінансових порушень?

Як повідомила начальник відділу боротьби з відмиванням доходів, одержаних злочинним шляхом, Головного управління ДФС в Чернігівській області Лариса Сич, співробітниками їх підрозділу задокументовано факт незаконного привласнення державних коштів посадовими особами підприємства, яке вони не називають, під час реалізації заходів з будівництва об'єкта інженерно-технічного облаштування українсько-російського державного кордону. Мова — про субпідрядника, який схожий на фіктивну фірму.

За цим фактом та на підставі матеріалів фіскальної служби військова прокуратура Чернігівського гарнізону відкрила кримінальне провадження, про що внесено відомості до Єдиного державного реєстру досудових розслідувань.

Проте, думається, що не цей та схожі факти стали причиною зупинки розбудови кордону. До речі, кримінальне провадження порушено лише в серпні, а роботи мали би активно йти ще й до цього місяця.

Під час відвідання кордону у мене склалося враження, що наша влада знову впадає у сон самозаспокоєння — мовляв, ситуація затихла, російські танки не провокують українських прикордонників, як це було на початку російсько-української війни. Можна і зекономити...

Нагадаю, що фінський головнокомандувач генерал Маннергейм збудував таку оборонну лінію з двоповерховими дотами, що вона значною мірою свого часу зупинила агресію росіян проти Фінляндії. А в нас навіть ті самі бойові модулі ніяк не можуть виставити. Певно, проблема не в грошах, а все-таки в професіоналізмі та патріотизмі.

КПП «Грем'яч».



Автор матеріалу і майор Олександр Антонюк.

Українські та російські прикордонники, відповідно до міжнародних домовленостей, мають двічі на добу зв'язуватися для обміну інформацією щодо справ на кордоні — чи немає де пожежі, буревію, порушення кордону, якихось інших проблем. Так ось, наші прикордонники о 8-й годині ранку і о 8-й вечора піднімають трубку телефону, набирають номер росіян, слухають гудки і... роблять запис у відповідному журналі. Росіяни демонстративно не спілкуються.

Натомість, як розповів майор Антонюк, нещодавно російський літак Ту-22 кілометрів за чотири від державного кордону зробив демонстративний обліт, про який росіяни не попередили. Більше того — коли наші прикордонники запитали факсограмою «що за діла», ті відповіли спершу, що все це вигадки, а лише згодом визнали, що обліт був. Звісно, вони мають право робити такі обльоти, і формального порушення тут нема жодного, але такі демонстрації аж ніяк не свідчать про заспокоєння агресивного сусіда.

А ще недавно прикордонники Грем'яцького підрозділу затримали на Десні, біля села Мурав'ї, трьох росіян, які начебто ловили рибу і заблукали на нашу територію. «Щоправда, один із них, маючи 56 років, 25 із них відсидів по тюрмах, а другий також вийшов недавно із в'язниці, — розповідає майор Олександр Антонюк. — Тож, думаю, що ніяка риба їх не цікавила (один спінінг був на трьох), а пробивали дорогу на предмет проникнення в Україну».

Треба згадати ще і журналістку одного з українських телеканалів, яка перевірила наших прикордонників на пильність: найняла дядька з човном і спробувала по річці перепливти кордон. Але її зупинили ще на підході. Єдине, на що вона ображалась, — українські прикордонники не були у формі...

Питаю командира грем'яцьких прикордонників, як вони відчувають: чи буде повномасштабний напад росіян? Майор Олександр Антонюк відповів: «Скажу так — якщо раніше ми про це не думали, то тепер про це думаємо».

А ще я запитав: «Яке радіо почую, коли до свого смартфона підключу навушники?» Відповіли швидко і однозначно: «Російське...» Інформаційно український простір досі з протягами російської імперської пропаганди.

Василь ЧЕПУРНИЙ.

Чернігівська область.

Фото прес-служби Чернігівського прикордонного загону.

ДОВІДКА

Чернігівський прикордонний загін Північного регіонального управління державної прикордонної служби охороняє ділянку державного кордону з Російською Федерацією завдовжки 224 кілометри, з яких 63,7 проходять по річках.

Продовження теми — у наступному номері

У Конотопі стартував супермарафон, у якому беруть участь місцеві інваліди–візочники, люди з особливими потребами із Шостки, Кременчука, Ізюма і Слов'янська. Перед початком пробігу вони поклали квіти до пам'ятника Героям Небесної Сотні. Маршрут супермарафону проляже через Батурин та Бахмач і завершиться у Чернігові, *дізнався наш власкор Володимир Чернов*



У Луцьку в обласній бібліотеці для юнацтва відкрито благодійну фотовиставку для збору коштів на лікування онкохворого бійця батальйону «Айдар» Олега («Сармата») Твердохліба. Банківські реквізити для допомоги: ПАТ КБ «Приватбанк» ЄДРПОУ 14360570 Р/р 29244825509100 МФО 305299 4149 4996 4243 7337 Твердохліб Наталія Петрівна, *повідомляє наш власкор Максим Солоненко*

Свято спокою й єдності у Станиці

Станиця Луганська ще раз продемонструвала своє прагнення до миру, спокою і єдності. На головній площі райцентру відбулося Свято Миру, в якому взяли участь представники всіх районів території області, підконтрольної українській владі, а також гості з інших областей країни.

За понад два роки бойових дій Станично-Луганський район постраждав найбільше, оскільки розташований безпосередньо на лінії розмежування. Та й сьогодні, незважаючи на Мінські домовленості, Станиця постійно під прицілом бойовиків. Не буває такої ночі, щоб ворожі кулі та снаряди не робили свою чорну справу на українській землі, забираючи подекуди й людське життя. І треба віддати належне станичанам, які, попри величезні труднощі прифронтового населеного пункту, подають приклад незламності, мужності й прагнення до миру.

Висловлюють вони це різними способами. Зокрема, другий рік поспіль Станиця проводить Свято Миру. Його програма була дуже насичена. Насамперед відбулося вшанування військових, що охороняють Станицю. Голова Луганської ОДА Юрій Гарбуз вручив нагороди особовому складу військової частини В0095. А вдячні станичани подарували командирам підрозділів 28-ї окремої гвардійської механізованої бригади Збройних Сил України обереги, зроблені власноруч, та ексклюзивні торти, що символізують мирне небо над Луганщиною. У рамках акції керівники територій висадили 31 дерево — за кількістю міст та районів Луганщини та ще одне дерево додатково від імені населеного пункту, який, на жаль, сьогодні перебуває на території окупованої частині області. Тим самим учасники акції продемонстрували неподільність свого району.

Привітавши учасників та гостей свята, Юрій Гарбуз наголосив на необхідності ментального переорієнтування населення Луганщини: «Якщо ми наведемо лад у головах людей, то встановимо й злагоду у нашому регіоні. Кілька днів тому в Мінську було досягнуто згоди щодо двостороннього відведення озброєння. Два дні спокою дали нам надію, що домовленості будуть реалізовані, але сьогодні вночі в Попаснянському районі знову лунали постріли. Проте, я впевнений, що ми повинні рухатися тільки шляхом взаєморозуміння, щоби наші діти ніколи не дивилися один на одного крізь колючий дріт навколо КПВВ».

Приємним показником початку налагодження стосунків Юрій Гарбуз назвав той факт, що в переміщених вищих навчальних закладах Луганщини вже навчаються 200 студентів з не підконтрольної українській владі території. Він наголосив, що ще один виш — Луганський національний аграрний університет — залишається поза межами області, на Харківщині, але він наполягатиме на його поверненні та створить для цього всі необхідні умови. Юрій Гарбуз також подякував матерям-вихователькам будинків сімейного типу Стрижаченків та Федорових за відданість дітям та жертовність заради їхнього майбутнього і пообіцяв сприяння у вирішенні їхніх житлових проблем.



Юрій Гарбуз з юними учасниками акції.

Програма акції була насичена: концерт, конкурси для дітвори, виставка квітів, майстер-класи. Тож свято тривало довго.

Павло ВОРОНЦОВ.

Луганська область.

Фото прес-служби Луганської ОДА.

Односельці пишаються своїм земляком

У Бутівській середній школі, що на Старобільщині Луганської області, відкрили пам'ятну дошку на честь земляка, героя АТО Івана Куліша. Він загинув, захищаючи рідну землю від російських загарбників.

Іван був учасником Майдану й урятував не одне життя, витягаючи поранених із-під вогню. Після Революції Гідності Іван Куліш повернувся додому на Старобільщину. Тут він також виявляв активну позицію стосовно збереження єдиної України, а коли на Луганщині почалися бойові дії, у числі перших став добровольцем 24-го батальйону територіальної оборони «Айдар». Чергував на блокпостах стратегічних напрямків оборони, брав участь у розвідувальних операціях, розмінуванні й охороні мостів, визволяв місто Щастя. 27 липня 2014 року боєць Куліш одержав завдання з розмінування мосту в селі Георгіївка, що в Лутугинському районі. Коли завдання було виконано, з лісосмуги бойовики «ЛНР» відкрили вогонь. У тому бою загинули Іван Куліш і 12 бійців «Айдару». За тиждень до смерті Івану виповнилося 50 років.

У шкільному краєзнавчому музеї учні відкрили експозицію, присвячену герою-односельцю, а на будівлі школи, в якій вчився герой АТО, тепер встановили меморіальну дошку. У мітингу взяли участь школярі й учителі Бутівської середньої школи, побратими Івана Куліша з 24-го батальйону територіальної оборони «Айдар», родичі, друзі та знайомі.

Вл. інф.

Виділили кошти на підтримку воїнів

Хмельницьким учасникам АТО виділили 6 млн. грн. Гроші із міського бюджету підуть на програму підтримки учасників АТО та їхніх родин, яка розрахована на два роки. Вона передбачає п'ятдесятивідсоткове відшкодування пільг за житлово-комунальні послуги, звільнення від сплати за послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій та встановлення лічильників води і газу. Мільйон гривень направлять на надання одноразової матеріальної допомоги.

Програма передбачає також забезпечення щорічного проведення профілактичних оглядів та медикаментозне забезпечення, проведення пільгового зубопротезування та слухопротезування, забезпечення демобілізованих медикаментами та харчуванням під час стаціонарного лікування. Не забули також і про оздоровлення дітей, батьки яких загинули, дістали поранення, контузію або каліцтво під час участі в АТО.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Пілотний план розведення сил: місію бойовики не допустили на ділянки розмежування

За минулу добу (дані на 27.09) російсько-терористичні формування 40 разів відкривали вогонь по позиціях ЗСУ, використовуючи 120-мм міномети, гранатомети й БМП, повідомляє штаб АТО. Режим тиші не закріпився в районі бойових дій. І на цьому тлі виконання рамкової угоди про розведення сил і засобів сторонами в районі трьох населених пунктів (Петровське, Золоте та Станиця Луганська), що її підписано 21 вересня в переговорному форматі «Україна—ОБСЄ—Росія», виглядає досить проблематично. При цьому місію головного верифікатора цього процесу — ОБСЄ— бойовики роблять практично нездійсненною.

Спостерігачі СММ ОБСЄ в минулі вихідні не змогли потрапити на ділянку лінії розведення військ у Петровському Донецької області, інформує прес-служба місії. Бойовик терористичної організації «ДНР» сказав спостерігачам, що не може гарантувати їм безпеки через загрозу, яку становлять міни та снаряди, що не розірвалися в цьому районі. Та все-таки члени патруля СММ бачили цивільний автомобіль, що їхав по цій дорозі, та людей, що йшли нею.

В ОРДО спостерігачі зафіксували 11 протитанкових гармат (МТ-12 Рапіра, 100 мм) в окупованому селі Зеленому (28 км на схід від Донецька), три танки (невстановленого типу), що стояли неподалік селища Бойківське (колишнє Тельманове), що є порушенням відповідних ліній відведення. «За лініями відведення, але за межами виділених місць зберігання СММ бачила десять танків (Т-64), що стояли на полігоні «ЛНР» селища Мирне», — додали в прес-службі. 26 вересня в ОБСЄ заявили, що бойовики не пропустили спостерігачів у район ще однієї ділянки розведення сторін — Золоте.

За перешкоджання роботі представників ОБСЄ, яка взяла на себе зобов'язання цілодобово моніторити ситуацію в районі пунктів розведення, у рамковій угоді виписано відповідальність сторін. Про це сказав представник України з питань безпеки в Тристоронній контактній групі Євген Марчук, коментуючи прийнятий у Мінську документ. «Сторони повинні чітко показати представникам ОБСЄ, де перебувають їхні підрозділи зараз, і куди вони будуть відведені потім. Представники ОБСЄ повинні, у свою чергу, все точно зафіксувати й верифікувати. Відведення має проводитися симетрично й дзеркально, тобто — одночасно на ту саму відстань і обов'язково під контролем ОБСЄ», — зазначив він в інтерв'ю «Апострофу». За словами переговорника, процес передбачає підготовчий етап: до угоди додається графік відведення, на виконання якого виділяється 13 днів. «Я думаю, що на цьому тижні розведення сторін точно має розпочатися», — наголосив Марчук.

У свою чергу, перебуваючи з робочим візитом у Луганську, заступник глави СММ ОБСЄ Олександр Хуг заявив, що розведення сторін конфлікту на Донбасі є єдиним способом стабілізації ситуації на тривалий термін.

А наш кореспондент у Луганській області Павло Воронцов повідомляє, що в понеділок увечері бойовики тричі обстріляли Станицю Луганську із гранатометів і стрілецької зброї. На думку керівника Луганської військово-цивільної адміністрації Юрія Гарбуза, неможливо гарантувати відведення озброєння з боку противника й вірити, що він дотримуватиметься умов перемир'я. Він побоюється, що якщо ЗСУ відійдуть на кілометр, то «ми втратимо Станицю Луганську», передає Радіо «Свобода». Юрій Гарбуз уважає, що в Мінську треба домовлятися не про відведення техніки на кілометр, а про повернення територій під українську юрисдикцію.

Ольга ВІТЕР.

Пільговий статус — за місяць у зоні АТО

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

З початком бойових дій на Донбасі з'явилася необхідність соціального і правового захисту бійців, котрі стали на захист цілісності України. Проте заслуженого визнання доводилось чекати довго, а декому, оббиваючи бюрократичні пороги, — навіть доводити свою присутність на передовій. Натомість кабінетні начальники, вирушаючи у службове відрядження в зону АТО на декілька днів, перебуваючи в порівняно спокійних районах, без жодних проблем отримали пільгові статуси. Оформивши посвідчення, останні вбили двох зайців: і пільги отримали, і люстрації уникли. Про наявну проблему із фейковими «ветеранами» говорили давно, обіцяючи подолати «військовий туризм», проте домогтися зрушення вдалося лише зараз. Хоча, як зазначають активісти, зміни виявилися запізнілими, оскільки більш як за два роки антитерористичної операції всі, хто міг використати можливість для оформлення пільг, це зробили.

Отже, 16 вересня 2016 року набрали чинності зміни до Порядку надання статусу учасника бойових дій особам, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України і брали безпосередню участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення.

Нині статус учасника бойових дій надається особам у разі залучення їх до проведення антитерористичної операції на строк не менш як 30 календарних днів, у тому числі за сукупністю днів перебування в районах її проведення.

Особам, які брали участь у виконанні бойових (службових) завдань в умовах безпосереднього зіткнення та вогневого контакту з противником, у проведенні розвідувальних заходів, а також які отримали поранення, контузії, каліцтва, що унеможливило подальше виконання ними відповідних завдань, статус учасника бойових дій надається незалежно від кількості днів залучення їх до проведення антитерористичної операції.

Чи не позбавлятимуть статусу учасників бойових дій, які пробули в зоні АТО менше місяця? Про перегляд уже оформлених пільгових статусів не йдеться. Вищезазначеними змінами механізм такого перегляду не пропонується, до того ж існує чітко визначений перелік підстав, за якими комісія може позбавити статусу учасника бойових дій.

Безумовно, встановлення критеріїв для оформлення статусу УБД є позитивним зрушенням, проте здається таким, що не подолало проблему «військового туризму», а лише тимчасово її вирішило.

Наталя ТИТАРЕНКО.

ДЛЯ ДОВІДКИ

На сьогодні статус учасника бойових дій оформили понад 170 тисяч осіб. До внесення змін постановою уряду № 602 від 8 вересня 2016 р. для оформлення статусу учасника бойових дій у зоні АТО достатньо було пробути навіть один день. Нагадаємо, держава надає бійцям 75-процентну знижку плати за користування комунальними послугами, житлом, гарантує першочергове відведення земельних ділянок тощо.

У нас одне світле майбутнє

РОСІЙСЬКИЙ СОЛДАТЕ, КИДАЙ РУШНИЦЮ, ІДИ ДОДОМУ

Міжнародне право на офіційну Москву як і раніше не поширюється. Але завдяки міжнародним санкціям анексований (тобто вкрадений у братньої країни) Крим стає для Кремля непосильною ношею. Адже законам своєї економіки в епоху беззаконня не скажеш: «Грошей немає, але ти тримайся». Чи довго можна ховатися за брехнею, переписувати історію, викреслюючи «генетичне сміття», переконувати світ уже в самогубстві «Боїнга» і відволікати увагу росіян на чергові божевільні «миротворчі» заходи в Україні та Сирії? Навряд. У Росії багато патріотів, які не підтримують диктатора ВВП, поважають право братньої України на самовизначення і з якими в нас одне гідне майбутнє.

Григорій НАДТОЧЕЙ (Псков, агроном, рибалка, підприємець):

— Я мешкаю на Кубані, а моя душа — в УКРАЇНІ. Якби колись знав, що так буде з росією, то жив би давно в УКРАЇНІ. Але нічого не поробиш, житиму тут і боротимуся як за справедливість у росії, так і за рідну неньку.

Усі роки незалежності всі президенти України поводилися як молодші брати росії, і всіма своїми діями і не діями спонукали до того, що на сході з'явилися біло-блакитні «захисники» національних інтересів, такі як єфремов, царьов і багато інших. А ці «представники» народу» вели таку ж політику серед своїх рабів стосовно УКРАЇНИ, їм усім хотілося до росії, щоб краще жилося. Дехто на сході так і марить срср, щоб нічого не робити й отримувати гроші. Але найперший ворог для України — це зрадники, корупціонери і ті, хто з цієї клятої війни хоче розбагатіти на крові Героїв і сльозах матерів. А нині росія — це країна тоталітарна, у кремлі сидить банда і обкрадає росію. До нитки! А народу гріють вуха по телевізору, народ байдужий, раб боїться змін. Конфлікт на сході України розв'язала росія на чолі з гіркіним. Саме тоді вони захопили СБУ у Краматорську, а місцеві колабораціоністи тільки цього й чекали. Вони ніби були готові до таких зрад. Нормальні українці залишили домівки і виїхали до мирної України, а мерзота залишилася і взяла в руки зброю. Росія — «братська» країна — підтримує цей конфлікт матеріально і «гуманітарною» зброєю. Треба вигнати з держави всіх путінців, закрити кордони і продовжувати розбудовувати Україну. Українці мирні, працелюбні. Це СВЯТА НАЦІЯ! Але треба інколи бути жорсткішими і забути про брата російського. Назавжди. Росіяни не брати українцям. Понад те, поки у владі у кремлі є таки «мудреці», то годі й чекати чогось хорошого найближчим часом. Так, у росії живуть різні люди і ставлення до українців різне. Але, на жаль, більшість зомбовані телевізором так, що ненавидять уже самі себе.

Українцям — відстояти і звільнити окуповані землі. Жодного сантиметра своєї землі не треба віддавати. СЛАВА УКРАЇНІ!!!

Усім побратимам-УКРАЇНЦЯМ і друзям-ГРУЗИНАМ велика повага, боріться — поборете!!! Дай БОЖЕ, щоб УКРАЇНА стала тепер самостійною, сильною, вільною європейською. Так і буде, ресурс є, земля — родюча, люди — працьовиті!!! СЛАВА УКРАЇНІ!!!

Андрій Сорокін (Петрозаводськ, економіст):

— До 2014 року в мене не було українських друзів. Тепер їх багато. Хороших. Розумних. Освічених людей. Коли почався «Кримнаш», усі ці «зелені чоловічки», мені з першого дня стало ясно, хто це. Так само й у ситуації з «Боїнгом». Наше суспільство теж розділилося. Дуже. Мені довелося припинити спілкування з деякими людьми, які дотримуються (або дотримувалися) опозиційних поглядів. Зате з'явилося багато нових друзів. І я дуже радий, що серед них багато людей з України.

Я ввів самоцензуру. Я не пишу «хохли». Я не коментую внутрішні українські справи. На прикладі Савченко: коли вона сиділа в Росії — я писав. Потім — ні. Це моя внутрішня заборона. Просто тому, що я не хочу влазити в життя країни, чий спокій ми порушили. Я був у Криму в 1979 році. На даний момент його відвідування не вважаю для себе прийнятним.

Один із перших українських друзів пішов добровольцем в АТО. На новий 2015 рік він писав мені з госпіталю, що поранений, і ми обмінялися привітаннями з Новим Роком. Потім його сторінка виявилася вилучена. Його звали Жека Чернов, він із Дніпропетровська. Мені боляче від розуміння того, що його, швидше за все, вбито. На минулих виборах я голосував за «Яблуко». Поки що не вийшло, але будемо діяти далі. Моє спілкування з українцями не закінчиться ніколи. Мені подобається. З вами дуже приємно, як і з усіма освіченими, розумними людьми. Коли це протистояння закінчиться? Не знаю. Закінчиться. Мир вам! І пробачте нас, якщо зможете.

Гліб РАПІН (Барнаул, студент, член партії «Яблуко»):

— 2014 рік розділив відносини наших народів на «до» і «після».

Із невимовним захватом я спостерігав, як народ України повстав проти злодійського режиму Януковича, як звичайні хлопці борються на Майдані з полчищами захисників «золотого батона», як дедалі більше нових міст приєднується до цього руху. Перші дні були безмежно тривожні, пам'ять про те, як ми пропустили свій шанс на Болотній, змушувала не раз замислюватися: а чи можливо взагалі простому народу перемогти державу? Після трагічних подій 20 лютого на Інститутській мої сумніви розвіялися. «Вони зможуть», «У них вийде», — повторював я друзям і родичам, яким по повній програмі почнали промивати мізки телевізор. У ті дні я вже потроху став залишатися один зі своєю незалежною позицією стосовно вашої країни: вірус пропаганди кремля вразив практично всіх, а після окупації Криму і розв'язання війни однодумців у моєму місті можна було зовсім на пальцях перелічити. Але минав час, масовий психоз потроху став спадати, після понад двох років після вашого тріумфу дедалі більше людей у Росії починають змінювати своє ставлення до Майдану, підтримувати терористичні організації «Л/ДНР» і вторгнення на вашу територію серед освічених людей молодого покоління стає неприйнятним. Світанок буде, точку абсолютного безпросвітку ми вже пройшли, мир неминучий!

Дуже хочеться, щоб дорогі українці знали, що нас не одиниці й навіть не сотні, нас сотні тисяч, у нас один ворог і одне спільне світле майбутнє, яке ви будували вже почали, а нам будувати тільки належить.



Мирні пікети в Москві.

Марія ФЕДОРОВА (Виборг, технолог з обробки металів різанням, пенсіонерка):

— Я дуже люблю Україну. Як можна відірвати Україну від нас. Усі фільми, книжки тощо. У мене зять з України, з Херсона, — золота людина, таких мало. І його рідні теж, а говірка українська так тішить слух. Нагадує молодість, коли жили пліч-о-пліч. Серце кров'ю обливається через війну. Особливо шкода діток безневинних. І від свого безсилля, що нічим не можу допомогти. Я загадала навіть, що якщо Мінські угоди підписали в мій день народження — 12.02, то війна в Україні закінчиться. Люди в Україні завжди були добрими і є! Дай Боже, щоб війна закінчилася цілком. Здоров'я і мирного неба над головою ВСІМ!

Алла КИСЕЛЬОВА (Москва, вчитель російський мови і літератури):

— Багато моїх співвітчизників (адекватних, слава Богу) кажуть і пишуть те, що відчуває в Росії кожен, в кого квартирує совість і хто на плечах має голову, а не зомбоящик.

Нас абсолютно захоплює здатність українців залишатися максимально людяними стосовно нас попри те, який нелюдський жах улаштувала в Україні наша країна!

Ми віримо, що ви обов'язково вистоїте, все здолаєте й відбудеться як успішна Європейська країна, ми дуже за вас переживаємо, ми пишаємося вашою сміливістю й твердістю й бажаємо вам від усього серця зробити вашу чудову Україну такою, про яку ви мрієте.

Лана КАНАЄВА (Владивосток, учениця 9-го класу):

— Сьогодні обов'язок кожного російського патріота — зробити все, щоб зупинити братовбивчу війну проти Українського народу.

Тетяна ДРОБ'ЯЗКО (Санкт-Петербург, організатор знімального процесу):

— Почала писати і зрозуміла: ЦЯ СПРАВА важко мені дається... У мене трохи особлива історія, сімейна, переплетена з цією мракобісною війною. Родина розділилася, я ізгой, тому що підтримую українську сторону, хоча живу в Росії вже майже двадцять років. А мати із сестрою — в Луганську і Станиці Луганський, але дуже проросійськи налаштовані, чоловік сестри — сепаратист. Бореться незрозуміло за що. Зовсім не розумію, як мені помиритися зі своєю власною родиною, не кажучи вже про глобальне перемир'я між двома народами. СТАЄ ДУЖЕ СТРАШНО ВІД ТОГО, ЩО МІЖ НАШИМИ РЕАЛЬНОСТЯМИ З'ЯВИЛАСЯ ГЛИБОКА ПРІРВА. Щоб знову настав мир у родині й між усіма нами, незнайомими людьми, що мешкають у Росії та Україні, потрібно відкинути вбік свої принциповість, гордість, обнулити всі образи й розпочати все з чистого листка. Сподіваюся, що це вийде рано чи пізно, але хтозна коли?! Можливо, навіть нескоро. Але я знаю одне: ми всі обов'язково помиримося, тому що ми — рідні! Усім добра Й НЕХАЙ ШВИДШЕ ВСЕ ЦЕ МРАКОБІССЯ ЗАКІНЧИТЬСЯ!

Підготувала Наталія ЯРЕМЕНКО.
Фото Марка ГАЛЬПЕРІНА.

МИ — РАЗОМ!

Вклоняємось низенько воякам

Вклоняємось низенько воякам,
Стаємо перед ними на коліна,
Повага з честю нашим козакам,
Живими їх очікують родини.

Вклоняємось святим захисникам,
За їхній вчинок молимось щоденно,
Одвічна СЛАВА нашим всім військам,
Ми перемогу святкуватимем помпезно.

Вклоняємось госпітальєрам ми,
Життів багато хлопцям врятували,
Вони з початку самого війни,
Під градами в полях оперували.

Ілля МАНЧЕНКО.

Сійте хліб і діточок ростіть

Не вмирайте, хлопчики, не треба!
На землі цій праведно живіть.
Рано вашим душам йти до неба
По травичці росяній ходіть.

Сонечку ранковому радійте,
Квітам навесні і солов'ям.
Умирати, хлопчики, не смійте.
Треба жити, треба жити вам!

Треба поле хлібом засівати
І приводити цю землю до пуття...
Вас не для війни ростила мати,
Вас родила мати для життя.

Але ворог йде на ниви рідні
Любий край наш топче чобітьми.
Гаснуть душі, наче зорі срібні,
І свічки запалюємо ми.

Душу біль пече, душа благає:
Війни ці зухвалі припиніть!
В нас весна так квітами палає,
Закликає в цьому світі жить...

Котяться з очей сльозинки дрібні,
Перед образом вклякаєм ми...
Хлопчики, ви дуже нам потрібні.
Ми гордитись хочемо дітьми

І онуків рідних пригортати
Зустрічати радо з гарних снів...
Пісню колискову їм співати....
І живими бачити синів.

Не вмирайте, хлопчики, не треба,
В мирі на Землі святій живіть.
В мріях чистих ви летіть до неба,
Сійте хліб і діточок ростіть.

Надія КРАСОТКІНА.

Будь ласка, повертайтеся живими

Я бачила, як плакали Солдати...
Я плачу з Ними...
І МОЛЮСЬ ЗА НИХ...
Під віршами за Мир — трагічні дати...
БУДЬ ЛАСКА, ПОВЕРТАЙТЕСЯ з війни!..
Присутнє всюди... Світле і вловиме...
До болю РІДНЕ... Чисте почуття:
БУДЬ ЛАСКА, ПОВЕРТАЙТЕСЯ ЖИВИМИ!
Заради УКРАЇНИ і Життя!
Заради УКРАЇНИ і Свободи!
Заради Миру, Спокою, Добра!..
У Київ, в КОЛОМИЮ, Львів і Броди...
У Яворів, Франківськ, Кіровоград...
БУДЬ ЛАСКА, ПОВЕРТАЙТЕСЯ ДОДОМУ!
Сльозинка СИНЬО-ЖОВТА — на щоці...
В Одесу ПОВЕРТАЙТЕСЬ і в Житомир...
У Харків, Запоріжжя, Чернівці...
Заради Всіх, хто молиться й чекає!..
БУДЬ ЛАСКА, ПОВЕРТАЙТЕСЯ з АТО...
У Вінницю, Тернопіль, Миколаїв...
У Рівне, Луцьк, Черкаси, Краматорськ...
Вся Україна: Ужгород, Полтава, Чернігів, Суми і Дніпропетровськ...
Вітатиме: «ГЕРОЯМ СЛАВА! СЛАВА!!!»
...Нехай не ллється Українська кров!..
БУДЬ ЛАСКА, ПОВЕРТАЙТЕСЯ ДОДОМУ!..
Хай кожен зніме бронік-оберіг!..
ВИ пережили пекло, відчай, втому...
ВАС ВИМОЛИЛИ В БОГА МАТЕРІ!..
БУДЬ ЛАСКА, ПОВЕРТАЙТЕСЯ ЖИВИМИ!..

Зеновій ВИННИЧУК.

Шоста хвиля піде на «дембель»

Днями Президент України підписав указ №411/2016 про звільнення в запас військовослужбовців за призовом під час мобілізації на особливий період.

«Згідно із цим указом буде звільнено військовослужбовців, яких було мобілізовано у 2015 році під час шостої черги, або третю чергу осіб, мобілізованих відповідно до указу Президента України від 14.01.2015 №15. Це остання черга з мобілізованих у 2014—2015 роках громадян. Звільненню в запас підлягають майже 20 тисяч військовослужбовців», — пояснив начальник відділу комплектування військовослужбовцями військової служби за контрактом управління призову і комплектування ГУ Генштабу ЗСУ полковник Андрій Полонський. Звільнення здійснюватиметься поступово (почнеться після публікування указу) з метою недопущення зниження боєздатності підрозділів, поступового вивільнення й передачі посад, бойової техніки і майна. Демобілізованих обов'язково зарахують до оперативного військового резерву першої черги.

Коментуючи радісну для бійців новину, речник МОУ Вільєн Підгорний сказав: «Наскільки я розумію, рішення ухвалено. Україні потрібно призвати додаткових солдатів. Ідеться про чотирнадцять тисяч нових солдатів, яких треба призвати під кінець року. Ймовірність наступної хвилі дуже велика».

Майже те саме кажуть і наші бійці на передовій. Однак ці думки, як з'ясувалося, не збігаються з офіційною позицією відомства. Там стверджують, поки потреби в оголошенні сьомої хвилі мобілізації немає, посилаючись на успішну кампанію з набору контрактників.

«З початку року контракт із українським військом уже підписали майже 53 тисячі військовослужбовців, з яких понад 6000 — офіцери. Ще кілька тисяч осіб пройшли відповідний відбір і укладуть контракт після проходження необхідного курсу підготовки. Отже, щомісяця лави ЗСУ в середньому поповнюють майже 6000 контрактників. Враховуючи зазначену тенденцію, до кінця року заплановано зарахувати ще 15—18 тисяч контрактників», — ідеться у повідомленні прес-служби МОУ.

Крім цього, у жовтні—листопаді відбудеться осінній призов на строкову службу, під час якого майже 14 тисяч юнаків поповнять армійські лави. У відомстві запевняють: строковиків до виконання бойових завдань у районі антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей не залучатимуть.

Генштаб і Міноборони працюють над удосконаленням законодавства про проходження військової служби за контрактом в умовах особливого періоду.

ДО СЛОВА

Президент України ветував закон, який передбачає надання права мобілізованим військовослужбовцям укладати короткострокові контракти під час особливого періоду, а після закінчення терміну дії контракту звільнитися з армії, переукласти чи достроково розірвати його (Верховна Рада ухвалила цей закон 12.07.2016). Про це вчора на брифінгу в Києві заявив і. о. начальника Головного управління персоналу — заступник начальника Генштабу ЗСУ Володимир Талалай. За його словами, закон створював умови для одномоментного звільнення великої кількості військовослужбовців, що «послабило б обороноздатність у зоні проведення антитерористичної операції».

Курчат «російського миру» восени прибирають

Ватажки луганських терористів починають «зачищати» окуповану територію від своїх же спільників. Уже ліквідовані колишній голова «ради міністрів» так званої ЛНР Геннадій Ципкалов і «екс-міністр охорони здоров'я» Лариса Айрапетян. Така само доля може спіткати й начальника штабу «народної міліції ЛНР» Віталія Кисельова та колишнього «главу МВС ЛНР» Ігоря Корнета, затриманих напередодні своїми ж за «держзраду». А екс-спікер «парламенту ЛНР» Олексій Карякін, який утік від чорної мітки з квазіреспубліки, був затриманий ФСБ Ростовської області.

На тлі такого відстрілу курчат восени в проросійських бойовиків почалася паніка. Серед них поширюються чутки, що нібито існує якийсь таємний договір між Росією й Заходом. Мовляв, перед тим, як будуть виконані всі основні пункти «Мінська-2» (а це як мінімум контроль України над окупованою територією й держкордоном) більшість лідерів «Новоросії» вищої й середньої ланки повинні бути знищені. Замовлення виходить із Кремля — добре обізнаних свідків злочинів РФ на Донбасі має залишитися якомога менше. І арешт Карякіна тільки підігрів чутки про те, що сепаратистів «зливають» передусім самі росіяни...

Тому не всі наважуються тікати до РФ. Як повідомили «Голосу України» у прес-службі управління СБУ в Луганській області, в одному зі спальних районів Києва затримали ватажка незаконного «козачого» збройного формування «Рим». Це угруповання діяло в Довжанську (колишній Свердловськ), в 2014—2015 роках тероризувало місцеве населення, займалося грабежами, контрабандою вугілля та зброї. За даними СБУ, затриманий бойовик брав особисту участь у злочинних діях: відбирав у людей автомобілі та інше майно, грабував офіси... Разом із лідером банди Олександром Гайдеєм (позивний «Рим») він переправляв «віджаті» авто на територію, підконтрольну українській владі. Тут їх продавали, а гроші йшли на фінансування сепаратистських банд.

Влад СЕМЕНЧУК.

ОФІЦІЙНО

Заступник глави Національної поліції Вадим ТРОЯН:

«Затриманому за вбивство патрульних у Дніпрі оголошено підозру у скоєнні злочину, передбаченому статтею 348 Кримінального кодексу («Посягання на життя працівника правоохоронного органу, члена громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону або військовослужбовця). Поліція вже допитала 37 свідків у цій справі. Процедуру впізнання зловмисника пройшли три свідки, які були на місці події і впізнали підозрюваного на фото. Призначено ще 23 експертизи, зокрема експертиза ДНК. Результати дактилоскопічного дослідження дали змогу встановити особу зловмисника. Експерти підтвердили збіг слідів відбитків пальців людини, яка перебуває в лікарні під арештом, з дактилоскопічною картою, зробленою у 2003 році у Донецьку у зв'язку із засудженням Олександра Пугачова за скоєння злочину. «Багато питань: Пугачов це чи не Пугачов? Це він. Дактилоскопія повністю підтверджує: це він», — зазначив Вадим Троян.

За інформацією офіційного сайту МВС.

Генеральний Прокурор України Юрій ЛУЦЕНКО:

«Я підтримую міністра внутрішніх справ у тому, щоб розглянути закон і дати більшу можливість поліцейським захищати себе, адже вони ціною свого життя забезпечують наш спокій. Сьогодні можна говорити про те, що двоє поліцейських виконали свій обов'язок до кінця. Для багатьох людей, службовців у державних структурах це має бути серйозним уроком про те, як треба служити своїй Батьківщині. Ці дві людини виконали присягу ціною свого життя. Власне, і затримали його також завдяки громадянину. Це свідчить про те, що поліція і народ роблять одну справу. Як у всіх розвинених країнах, вимога поліцейського має бути обов'язковою, вона не повинна дублюватися потім попередженням, ще одним попередженням, а поліцейський має право діяти рішуче — його вимога є остаточною. Безумовно, при цьому він має величезні обов'язки, зокрема кримінальну відповідальність за незаконні дії. Але життя тих, хто служить закону і людям, треба захищати сильніше».

За інформацією офіційного сайту ГПУ.



У райцентрі ігри зібрали понад півтисячі спортсменів

У районному центрі Марківка відбулися XVI Обласні сільські спортивні ігри серед збірних команд, найсильніших спортсменів районів «Луганщина-2016». Сільський спортивний рух в області має велику історію, і бойові дії, що точаться у частині регіону, не стали на заваді. Зокрема, на реконструкцію спортивної інфраструктури Марківського району цього року з обласного бюджету виділено майже 2,5 млн. грн. За рахунок цього реконструйовано стадіон «Нива», спортивний зал дзюдо та ДЮСШ.

За звання кращих спортсменів області боролися представники дванадцяти районів. Понад 500 спортсменів випробовували свої сили у волейболі, настільному тенісі, перетягуванні каната, легкій атлетиці, міні-футболі, шахах, шашках, армспорті тощо. За результатами змагань кращою стала команда Новопсковського району. З переможців та призерів обласних змагань буде сформовано збірну Луганщини, яка боротиметься за першість на всеукраїнському рівні.

Павло ВОРОНЦОВ.

Луганська область.

Фото прес-служби Луганської ОДА.

СПОРТ

«Срібний» фініш Людмили Лузан

Веслування на каное. Українка Людмила Лузан посіла друге місце в підсумковому загальному заліку Кубка світу-2016 на дистанції 200 м.

За підсумками трьох етапів Людмила набрала 14 очок (дев'яте місце в Дуйсбурзі, п'яте — в Рачіце, друге — в Монтеморі) і поступилася в загальному заліку тільки Кеті Венсан (18 очок) із Канади. Це найкраще досягнення в історії України на Кубку світу серед жінок.

Шевченко передбачає ротацію

Футбол. Тренерський штаб збірної України 30 вересня збирається оголосити повний список гравців, котрих викличуть на жовтневий збір національної команди.

— Попереду дуже важливі матчі, в яких гравцям знадобляться оптимальні кондиції, — сказав наставник українського колективу Андрій Шевченко. — Спарений тур збірної передбачає дві зустрічі, що відбудуться з різницею лише у три дні — 6 і 9 жовтня.

Тож ротації у складі збірної не уникнути, тому ми ретельно підходимо до вибору гравців. Список команди на найближчі відбірні матчі складатиметься з 25—26 футболістів.

Визначилися з ареною

Відбірний матч чемпіонату світу-2018 Україна — Косово відбудеться 9 жовтня у Кракові (Польща) на стадіоні «Краковія» імені Юзефа Пілсудського. Ця арена вміщує 15 114 глядачів. Інформація про квитки буде оголошена сьогодні.

Збірну та «Динамо» розсудять німці

Визначилася бригада арбітрів, які працюватимуть на матчі кваліфікаційного раунду чемпіонату світу 2018 року між національними збірними Туреччини та України, який відбудеться 6 жовтня у Коньї.

Рефері матчу призначено 43-річного Мануеля Грефе. Асистенти — Торстен Шиффнер та Гольгер Геншель, резервний арбітр — Марко Фрітц (уся бригада з Німеччини). Спостерігач арбітражу — Вацлав Крондль (Чехія).

Грефе — арбітр ФІФА з 2007 року. Він не раз працював на матчах збірної України. Востаннє шляхи німця і «синьо-жовтих» перетиналася 7 червня 2013 року під час кваліфікаційної зустрічі до ЧС-2014 у Подгориці, де наша команда перемогла збірну Чорногорії — 4:0.

* * *

Ще одна німецька суддівська бригада працюватиме сьогодні на матчі другого туру відбірного раунду Ліги чемпіонів у Стамбулі між «Бешикташем» і київським «Динамо».

Рефері — Фелікс Цвайєр; лайнсмени — Торстен Шиффнер та Марко Агмюллер. Додаткові асистенти — Даніель Зіберт, Саша Штегеманн. Четвертий рефері — Маркус Гекер.

* * *

Перша ліга. Завершальний матч 11-го туру. «Буковина» (Чернівці) — «Оболонь-Бровар» (Київ). 0:0.

Від Ф'юрі вимагають доказів його травми

Президент Всесвітньої боксерської організації Франсиско «Пако» Валкарсель повідомив, що Чемпіонський комітет WBO спрямував запит із вимогою отримання медичних документів, котрі підтверджують хворобу чемпіона світу за цією версією в супервазі британця Тайсона Ф'юрі. Через неї він відмовився проводити поєдинок із Володимиром Кличком у Манчестері 29 жовтня.

Аналогічно збирається вчинити і ще одна організація (WBA), титул якої тепер належить Тайсону Ф'юрі.

Якщо Ф'юрі не надасть вагомих доказів наявності у нього захворювання, через яке він не може проводити захист своїх титулів в матчі-реванші проти українця Володимира Кличка, він втратить чемпіонські пояси.

Оголошення
Товариства з обмеженою відповідальністю "БУДСТАЛЬ"
Код за ЄДРПОУ 21932676, м. Кривий Ріг

Загальними зборами учасників товариства, які відбулися 22.09.2016 року, прийнято рішення про зменшення статутного капіталу Товариства з обмеженою відповідальністю "БУДСТАЛЬ" з 200 000 (двісті тисяч) гривень до 500 (п'ятсот) гривень України.

Кредитори мають право подати свої заперечення до Товариства щодо зменшення статутного капіталу Товариства.

Рішення товариства про зменшення статутного капіталу набирає чинності не раніш як через 3(три) місяці після державної реєстрації і оприлюднення у встановленому порядку.

ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "ДРОГОБИЦЬКИЙ ЗАВОД АВТОМОБІЛЬНИХ КРАНІВ" (код ЄДРПОУ 00240158) (надалі - "Товариство") скасовує всі та будь-які довіреності, які були видані від імені Товариства на будь-яких фізичних осіб до 19 вересня 2016 року (включно) для представництва інтересів Товариства у відносинах з фізичними особами, юридичними особами приватного та публічного права, включаючи, але не обмежуючись, представництво в судах всіх інстанцій, представництво перед державними та приватними нотаріальними конторами, Департаментом державної реєстрації Міністерства юстиції України, контролюючими органами Державної фіскальної служби України, також будь-якими іншими органами державної влади та місцевого самоврядування.

Втрачені паспорт громадянина України серія НЕ № 296635, виданий 30.01.2003 Ватутінським МВ УМВС України в Черкаській обл., ідентифікаційний код, свідоцтво про загальнообов'язкове державне соціальне страхування, видане 26.12.2003 року, серія ААК № 349236, довідка до акта огляду МСЕК серія 6ЧК № 121910, видані на ім'я Колінець Ірини Анатоліївни, вважати недійсними.

Представництво товариства з обмеженою відповідальністю "ИНТЕРЛАБСЕРВИС" Москва Росія (код 262958843) оголошує про ліквідацію свого представництва на території України, м. Київ за рішенням власника. Ліквідатором призначена Звездолгид Тетяна Володимирівна. Заяви кредиторів до Представництва приймаються протягом двох місяців з дня публікації повідомлення про ліквідацію представництва за адресою Ліквідатора: м. Київ, проспект Григоренко, буд. 18 а, оф. 149.

Посвідчення офіцера УК 135149, посвідчення учасника бойових дій УБД 115823 на прізвище Петров О.О., вважати недійсними.

Втрачений студентський квиток на ім'я Мандрик Катерини Сергіївни, виданий Київським Національним лінгвістичним університетом, вважати недійсним.

Сорощук Володимир Костянтинович, 28.12.1969 р.н., запрошується на засідання комісії з питань захисту прав дитини щодо позбавлення його батьківських прав на 10.00 год. 05.10.2016 року в Сторожинецьку міськраду.

Приватне акціонерне товариство "АМРІТА" (Адреса: 01054, м. Київ, вул. Олеся Гончара, буд. 57 - Б; код за ЄДРПОУ: 24091467), в особі Директора Мурильової Антоніни Олександрівни, яка діє на підставі Статуту, повідомляє, що всі без виключення довіреності, які видані до 13 серпня 2016 року, скасовані та не мають юридичної сили.

ТОВ "лайфселл", що надає послуги рухомого (мобільного) зв'язку під торговою маркою lifecell, повідомляє наступне:

1) В початкових пакетах тарифних планів "Дзвінки Всім+", "Смартфон 2G", "Смартфон 3G" та "Смартфон 3G+", наявних в роздрібних пунктах продажу, може зустрічатися невідповідність у характеристиках сім-карти для підключення. А саме, початковий пакет може бути укомплектований сім-картою "2 в 1" (стандартна та мікро) замість "3 в 1" (стандартна, мікро та нано).

2) Абоненти, що придбали початкові пакети з вказаними вище тарифними планами, мають можливість здійснити адаптацію сім-карти наведеного вище діапазону в магазинах lifecell, плата за таку адаптацію не стягується.

Детальна інформація про тарифи, умови користування послугами, адреси магазинів наведені на lifecell.com.ua, 0 800 20 5433 (безкоштовно зі стаціонарних телефонів в межах України), 5433 (безкоштовно у мережі lifecell), у пунктах продажу lifecell. ТОВ "лайфселл", 03110, м. Київ, вул. Солом'янська, 11А, літера "А"

ОГОЛОШЕННЯ
про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів - прав вимоги за кредитами фізичних осіб ПАТ "БАНК ФОРУМ" на електронному торгівельному майданчику РМУТМБ "Прайс" https://price-trade.org.ua/

Номери лотів:	19/б-1;19/б-2;19/б-3;19/б-4;19/б-5;19/б-6;19/б-7.
Коротка назва лоту/номер кредитного договору:	Права вимоги за кредитними договорами, укладеними за фізичними особами та договорами виконання зобов'язань
Місце проведення аукціону:	https://price-trade.org.ua/ РМУТМБ "Прайс"
Дата проведення аукціону:	13.10.2016р.
Час проведення аукціону:	з 10:00 до 12:00
Детальна інформація по лоту (параметри, забезпечення, початкова ціна, правила участі в аукціоні)	http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/52-forum/6326-13102016-3

ОГОЛОШЕННЯ
про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів - прав вимоги за кредитами юридичних осіб **ПАТ "БАНК ФОРУМ"** на електронному торгівельному майданчику **ТОВАРНА БІРЖА "КИЇВСЬКА АГРОПРОМИСЛОВА БІРЖА"**

Номери лотів:	218350
Коротка назва лоту/номер кредитного договору:	Право вимоги за кредитними договорами, юридичних осіб.
Місце проведення аукціону:	http://www.kapb.in.ua/
Дата проведення аукціону:	13.10.2016р.
Час проведення аукціону:	З 09:00 до 17:00
Детальна інформація по лоту (параметри, забезпечення, початкова ціна, правила участі в аукціоні)	http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/52-forum/6328-13102016-17

ОГОЛОШЕННЯ
про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів - прав вимоги за кредитами юридичних осіб **ПАТ "БАНК ФОРУМ"** на електронному торгівельному майданчику **Товарної біржі "СТАТУС ЕКСПЕРТ"**

Номери лотів:	№ 218296
Коротка назва лоту/номер кредитного договору:	Право вимоги за кредитними договорами, юридичних осіб.
Місце проведення аукціону:	*https://torgi.status-expert.com.ua*
Дата проведення аукціону:	28.10.2016 р.
Час проведення аукціону:	З 09:00 до 13:00
Детальна інформація по лоту (параметри, забезпечення, початкова ціна, правила участі в аукціоні)	http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/52-forum/6304-28102016-4

ОГОЛОШЕННЯ
про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів
(ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "УКРАЇНСЬКИЙ БІЗНЕС БАНК")
на електронному торговельному майданчику
(ТОВАРНА БІРЖА "Центральна Товарна Біржа")

Номер лоту:	218316-218317
Коротка назва лоту/номер кредитного договору:	Основні засоби (лічильники банкнотMAGNER 150 Digital, 2 шт.)
Місце проведення аукціону:	**https://ctb.dp.ua/**
Дата проведення аукціону:	18.10.2016 р.
Час проведення аукціону:	з **10:00-12:00**
Детальна інформація по лоту (параметри, забезпечення, початкова ціна,правила участі в аукціоні):	*http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/93-ukrbiznesbank/6291-1810*

Оголошення
про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів ПАТ "БАНК ФОРУМ" на електронному торговельному майданчику Товарної біржі "СТАТУС ЕКСПЕРТ"

Номер лоту:	№№ 218313-218323
Коротка назва лоту:	Право вимоги за кредитним договорами фізичних осіб
Місце проведення аукціону:	*https://torgi.status-expert.com.ua*
Дата проведення аукціону:	01.11.2016
Час проведення аукціону:	з 10 год. 00 хв. до 12 год. 00 хв.
Детальна інформація по лоту (параметри, забезпечення, початкова ціна, правила участі в аукціоні):	*http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/52-forum/6325-01112016-1*

ПОВІДОМЛЕННЯ

Вища кваліфікаційна комісія суддів України повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання кандидатів на посаду судді безстроково в порядку, визначеному Законом України "Про судоустрій і статус суддів":

Стельмащука Петра Ярославовича, Сташків Надії Михайлівни, Грицай Катерини Миколаївни - Тернопільського міськрайонного суду Тернопільської області; **Білоус Інни Олександрівни, Чепенюк Ольги Володимирівни, Ходачкевич Надії Іванівни** - Тернопільського окружного адміністративного суду; **Луковкіної Уляни Юріївни** - Тлумацького районного суду Івано-Франківської області; **Погрібної Ольги Миколаївни, Петренко Людмили Василівни, Гавілей Марини Миколаївни, Андрущенка Олександра Юрійовича** - Токмацького районного суду Запорізької області; **Крівоклякіної Наталії Віталіївни** - Троїцького районного суду Луганської області; **Щербаченко Марини Вікторівни, Маслова Віктора Васильовича** - Тростянецького районного суду Сумської області; **Тітівалова Романа Костянтиновича, Турак Ольги Василівни** - Турійського районного суду Волинської області; **Ніточка Віталія Васильовича** - Тячівського районного суду Закарпатської області; **Мигаль Галини Петрівни** - Франківського районного суду міста Львова; **Алтухової Оксани Юріївни, Шевченко Ганни Сергіївни, Федорової Олени Вікторівни** - Фрунзенського районного суду міста Харкова; **Полях Наталії Анатоліївни, Нуруллаєва Ількіна Садагат огли** - Харківського окружного адміністративного суду; **Березовської Ірини Валеріївни** - Харківського районного суду Харківської області; **Корольчук Наталії Василівни, Рядчої Тетяни Іванівни** - Херсонського міського суду Херсонської області; **Бурки Світлани Володимирівни, Мороз Вікторії Олександрівни, Колієва Сергія Анатолійовича** - Хмельницького міськрайонного суду Хмельницької області; **Польового Олександра Леонідовича** - Хмельницького окружного адміністративного суду; **Старокожка Володимира Петровича** - Хорольського районного суду Полтавської області; **Бредуна Дмитра Сергійовича, Мурашової Наталії Анатоліївни, Сидорової Марини Володимирівни** - Хортицького районного суду міста Запоріжжя; **Кузнецова Романа Олександровича** - Центрально-Міського районного суду міста Кривого Рогу Дніпропетровської області; **Никифорова Євгенія Олександровича** - Цюрупинського районного суду Херсонської області; **Рудакова Дмитра Ігоровича, Грабовського Віталія Володимировича** - Червоноградського міського суду Львівської області; **Чудновської Ірини Іванівни, Салайчук Світлани Миколаївни** - Червонозаводського районного суду міста Харкова; **Кушнір Богдани Богданівни** - Чернівецького районного суду Вінницької області; **Панаіда Ігоря Васильовича** - Чугуївського міського суду Харківської області; **Наумова Олександра Олександровича** - Шевченківського районного суду міста Запоріжжя; **Цідик Алли Юріївни** - Шепетівського міськрайонного суду Хмельницької області; **Прачук Олени Василівни** - Шосткинського міськрайонного суду Сумської області; **Швед Наталії Петрівни** - Яворівського районного суду Львівської області; **Гаврилюк Тетяни Володимирівни** - Ямпільського районного суду Вінницької області; **Сатарової Олени Вікторівни** - Ямпільського районного суду Сумської області; **Соловйова Андрія Володимировича, Мазурчака Вадима Михайловича, Шевчик Оксани Михайлівни** - Ярмолинецького районного суду Хмельницької області; **Лободи Наталії Віталіївни** - Бахмацького районного суду Чернігівської області; **Дубцова Олександра Валерійовича** - Бердичівського міськрайонного суду Житомирської області; **Римаря Ігоря Анатолійовича** - Березівського районного суду Одеської області; **Рудя Олександра Григоровича** - Бершадського районного суду Вінницької області; **Булиги Наталії Олександрівни** - Бобровицького районного суду Чернігівської області; **Семенцової Людмили Миколаївни** - Богунського районного суду міста Житомира; **Туманової Катерини Леонідівни** - Бориспільського міськрайонного суду Київської області; **Скарницької Інни Борисівни** - Братського районного суду Миколаївської області; **Петейчука Богдана Михайловича** - Бродівського районного суду Львівської області; **Содомори Романа Орестовича** - Бучацького районного суду Тернопільської області; **Лебідь-Гавенко Галини Михайлівни, Орди Олени Олександрівни** - Васильківського міськрайонного суду Київської області; **Жмудя Олександра Олексійовича, Гриневича Володимира Станіславовича, Гуменюка Костянтина Петровича, Бар'яка Анатолія Сергійовича** - Вінницького міського суду Вінницької області; **Заброцької Людмили Олександрівни** - Вінницького окружного адміністративного суду; **Домарєвої Наталії Володимирівни** - Вознесенського міськрайонного суду Миколаївської області; **Гаполяка Тараса Володимировича** - Галицького районного суду Івано-Франківської області; **Мисько Христини Мирославівни, Зубачик Наталії Богданівни, Лялюка Євгена Дмитровича, Государського Андрія Валентиновича** - Галицького районного суду міста Львова; **Костишин Надії Ярославівни** - Герцаївського районного суду Чернівецької області; **Пукаса Антона Юрійовича** - господарського суду міста Києва; **Золотарьової Яни Сергіївни** - господарського суду Дніпропетровської області; **Левшини Яни Олександрівни, Кротінової Олени Вікторівни, Мельниченко Юлії Станіславівни** - господарського суду Донецької області; **Андрейчука Любомира Вікторовича** - господарського суду Закарпатської області; **Глушкова Максима Сергійовича** - господарського суду Кіровоградської області; **Петрашка Мирослава Михайловича, Крупника Романа Володимировича** - господарського суду Львівської області; **Адаховської Віри Сергіївни** - господарського суду Миколаївської області; **Погрібної Світлани Василівни** - господарського суду Полтавської області; **Субботіної Людмили Олександрівни** - господарського суду Хмельницької області; **Лукіянець Тетяни Василівни** - Деражнянського районного суду Хмельницької області; **Буши Наталії Дмитрівни, Петріщевої Ірини Валентинівни** - Деснянського районного суду міста Києва; **Цвіри Діани Миколаївни** - Дзержинського районного суду міста Харкова; **Марфіної Наталі В'ячеславівни** - Дніпровського районного суду міста Києва; **Майстера Ігоря Полікарповича** - Добровеличківського районного суду Кіровоградської області; **Баранського Дмитра Миколайовича** - Долинського районного суду Кіровоградської області; **Молочної Ірини Сергіївни** - Донецького окружного адміністративного суду.



Сьогодні в Україні переважно без опадів, вночі у північних областях подекуди невеликий дощ. Вітер північно-західний, західний, 5—10 м/с. Температура вночі 3—8 градусів тепла, у західних областях на поверхні ґрунту подекуди заморозок 0—3 градуси. Вдень 10—15 тепла, на Закарпатті й крайньому півдні до 17 вище нуля.

ЦЬОГО ДНЯ, 28 ВЕРЕСНЯ

1651. Богдан Хмельницький заключає з поляками Білоцерківський мир. **1918.** Павло Скоропадський затвердив закон Ради міністрів про право написання та захисту дисертацій на вчені ступені в усіх вищих навчальних закладах України українською мовою. **1994.** У Чернігові розпочався міжнародний семінар з питань повернення культурних цінностей, втрачених під час Другої світової війни. **1998.** Кабінет Міністрів України ухвалив рішення про проведення в 2001 році Всеукраїнського перепису населення. **2014.** Загинув під час оборони донецького аеропорту Юрій Соколачко — солдат Збройних Сил України. Нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (2015, посмертно).

ВЕРВЕЧКА ПАМ'ЯТІ

Партизанив у Шабелянському лісі

Війна застала Федора Стародуба 17-літнім юнаком. З того часу минуло 75 років, а в пам'яті усе ніби було вчора...



— До армії мене одразу не забрали. Залишався у рідній Михайлівці, а через місяць у селі з'явилися німці. Під час окупації місцеві мешканці разом із полоненими будували шосейну дорогу з Гайсина на Умань. З ними трудився і я, — згадує Федір Пилипович. — Пішли чутки, що у нашому районі з'явився партизанський загін під командуванням Калашникова. За його голову німці обіцяли винагороду — п'ять тисяч марок. Це були величезні гроші. Проте ніхто не поспішав їх заробити. Коли чутки про партизан у Шабелянському лісі підтвердилися, я пробрався до них. Разом із побратимами брав активну участь у бойових операціях проти окупантів: підривав мости, зазнавлював стратегічно важливі об'єкти тощо.

Разом із загоном Федір Стародуб з'єднався з підрозділом Червоної армії, воював у складі 955-го стрілецького полку 309-ї піхотної дивізії. Під час бою біля Старокостянтинова Хмельницької області зазнав поранення. Після лікування продовжив воювати у 71-й мотострілецькій бригаді у складі 3-ї танкової армії під командуванням генерала Рибалка.

Федір Стародуб брав участь у визволенні територій України, Польщі, Німеччини та Чехії. Перемогу зустрів під Берліном. За мужність та героїзм отримав чимало нагород і медалей.

До рідної Михайлівки повернувся 17 березня 1947 року. Після війни опанував професії муляра та столяра. Згодом став бригадиром будівельної бригади.

— У селі, мабуть, немає хати, до якої б я не доклав рук, — посміхається Федір Пилипович. — І свою сам збудував. У багатьох хатах досі стоять мої вікна.

Ніколи не сидів без діла. І нині у свої 92 майструє ціпки для ходьби. Хтось купить, а комусь і так подарує...

Із коханою Лідією Микитівною у злагоді прожили понад 65 років. Три роки тому дружина померла. Але ветеран не залишився одиноким. Доглядають його син Іван та донька Галина. Має Федір Пилипович шістьох онуків та десятьох правнуків, хоче діждатися праправнука. А ще мріє, щоб якнайшвидше закінчилася війна на сході, щоб онуки й правнуки росли на рідній землі під мирним небом.

Оксана КОБЕЦЬ.

Михайлівка
Гайсинського району
Вінницької області.

Фото надане автором.

Городищенському музею Семена Гулака-Артемовського — 50 літ

ЮВІЛЕЇ

Семен і Петро Гулаки-Артемовські — небіж і дядько. Перший — зачинатель української опери, співак і композитор, другий — байкар, один із перших письменників нової української літератури. Обидва родом із містечка Городище, що на Черкащині.

Музикознавець Леонід Кауфман двадцять п'ять років досліджував життя і мистецьку спадщину Семена Гулака-Артемовського. А 1962-го видав монографію «С. С. Гулак-Артемовський». Збираючи матеріали, автор часто приїздив у місто над тихоплинною Вільшанкою. Відтак відбулося знайомство із Георгієм Ковалем, який по лінії матері походив із роду Гулаків. Георгій Хомович був людиною надзвичайно енергійною і допитливою, невтомним краєзнавцем. Саме йому спало на думку створити у Городищі музей.

Основу першої експозиції в залі Будинку культури городищенського колгоспу «Заповіт Леніна» становили десятки знімків, які надав Л. Кауфман. Бригадир будівельників Олександр Гулак виготовив рамки для фотографій, а художник Микола Шевченко виконав написи. Пошукова робота лягла на плечі Георгія Коваля. Через засоби масової інформації він звернувся з повідомленням про створення музею. Листи було розіслано в різні куточки тодішнього Союзу. На заклик Г. Коваля відгукнулося багато людей, зокрема і київські художники В. Забашта та Ф. Самусєв.

Відкриття музею Семена Гулака-Артемовського у Городищі відбулося 4 вересня 1966 року, п'ятдесят літ тому. Про подію писала навіть канадська україномовна газета «Життя і слово».

У музеї побували відомі композитори, письменники, художники... Чимало стало відомо про авторів байки «Пан та собака» й опери «Запорожець за Дунаєм». А в путівнику «Черкащина» Городище тепер подається як батьківщина Петра Петровича та Семена Степановича Гулаків-Артемовських.

Пізніша історія музею — це часи його розвитку, злету і занепаду. Останнє почалося після смерті Г. Коваля 1983 року. Багатющу музейну колекцію, що налічувала понад дві тисячі предметів, банально розкрадено.

У середині 1990-х років музей було кинуто напризволяще. Значну частину експонатів, які залишалися в кінотеатрі «Жовтень» (у приміщенні якого на другому поверсі розташовувався музей), було втрачено через воло гість або розкрадено...

Саме тоді сталася історія із бронзовим бюстом композитора. Викрадачі відвезли його до Корсунь-Шевченківського, щоб здати на металобрухт. Та приймаючий виявився шляхетною людиною — передав бюст у міліцію...

Не писатиму про сумне. Згадаю лише, що музей через двадцять років відновили. 16 лютого 2010 року він відкрився у колишньому приміщенні районного суду, де діє й понині. Найбільших зусиль, щоб музей знову працював, доклали представниця роду Гулаків Ольга Шляхова та тодішній голова Городищенської РДА Сергій Ковела.

Хочу вірити, що важкі роки музею у минулому. І він назавжди залишиться місцем-святинею, де витає дух двох вельми талановитих городищенців — Семена і Петра Гулаків-Артемовських — великих синів нашої України.

Ольга ОСИПЕНКО,
провідний науковий співробітник музею С. С. Гулака-Артемовського,
член Національної спілки краєзнавців України.

Городище
Черкаської області.





На знімку: Ольга Шляхова — нащадок роду Гулаків-Артемовських біля нею створеного родового дерева Гулаків.

Фото надані автором.

Закарпатський факел Миру запалили у Слов'янську

МИ РАЗОМ!

Ще в липні відшумів XIII Міжнародний фестиваль талановитої молоді «Рекітське сузір'я-2016». Але луна від нього, відбившись від предковічних Карпатських гір, іде всією Україною.

Першого вересня на загальношкільній лінійці Слов'янської ЗОШ №8 запалав факел Миру, привезений із Закарпаття. Він переходив від класу до класу як символ добра, злагоди, любові. Його світло сьогодні освічує нам шлях до знань, творчості, нових здобутків і перемог.

Факел Миру для нас, мешканців Донбасу, дуже важливий. Вдячні «Рекітському сузір'ю» за подароване світло й тепло. Ми щиро віримо, що невдовзі факели Миру запалають на теренах всієї України, у всьому світі.

Катерина ВОЛОШИНА,
Олена ТРАКОША,
учні Слов'янської ЗОШ №8.



На знімку: голова Міжгірської РДА Василь Худинець передає від Закарпаття факел Миру керівнику відділення Міжнародної академії літератури і журналістики в Слов'янську, директору школи №8 Світлані Делєскє.

Фото надане авторами.

Листи читала Оксана КАЛУГІНА

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Анна ЛУКАНСЬКА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2016 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 20 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 16 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 50 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 60000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 49897

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua

